

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Ζ'.

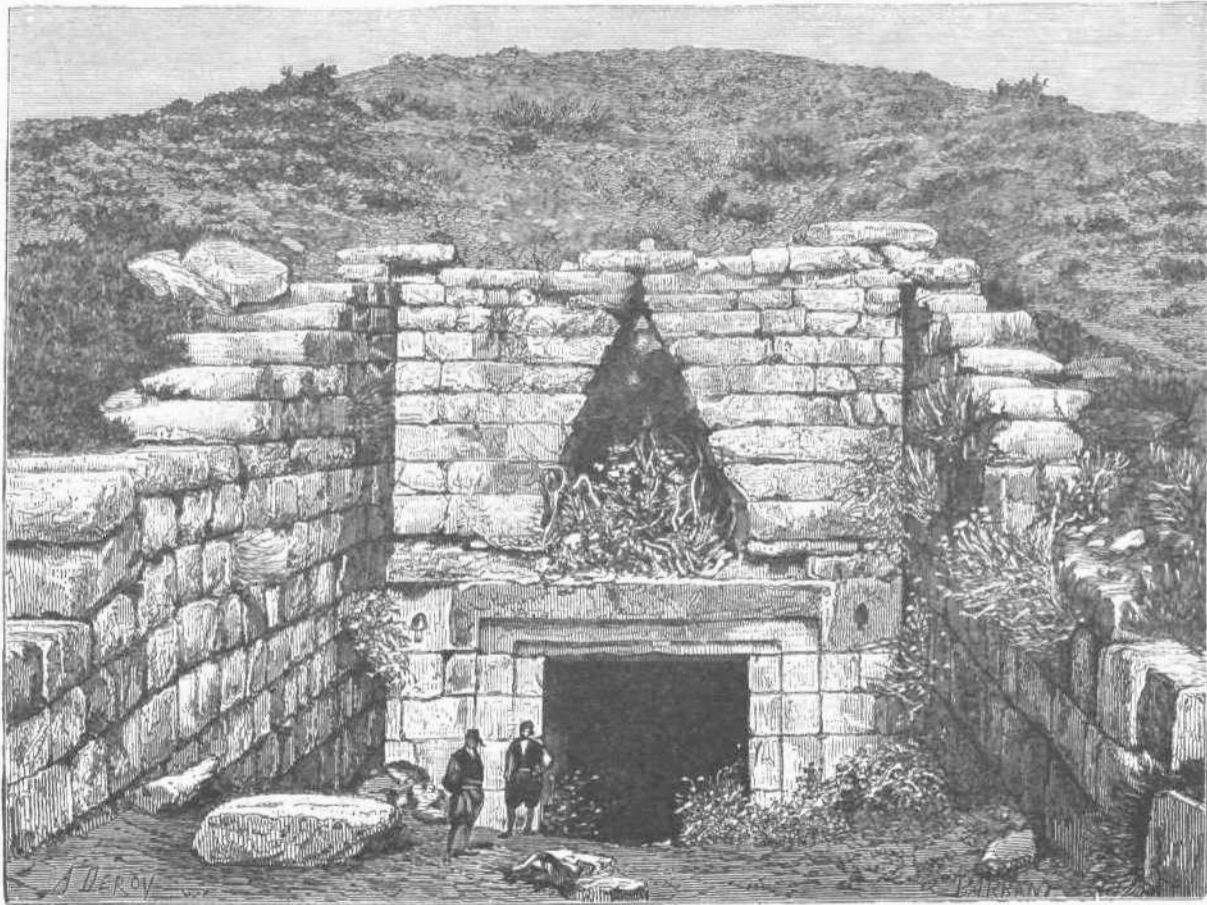
Ἐκδίδεται
τῆ 1/13 καὶ 15/27
ἐκάστου μηνός.

Ἐν ΛΕΙΨΙΑ τῆ 113 Ὀκτωβρίου 1887

Τιμὴ ἑτησία
προπληρωμένη
εἰς χροῖόν.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρούβλ. 16.

ΑΡ. 155.

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΑΤΡΕΩΣ ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.
 *Ο Θρασυδής του Ατρέως εν Μικράς. — Βραχεία και αιτωσαχίδιος περιήγησις εν Ισπανία. *Το Η. Μ. — Η πρόγνωση των σεισμών και ο σεισμολόγος Ροδόλφος Falb. — Εξόδια μετά θέελας. Μετάφρασις του Άγγλου μεταφραστής Called back του Conway υπό της δεσποσίδος Σαρλώς Εύας Βακτατζή. (Συνέχεια). — Η Πάλις του Ίωσφ. Είκοσι Άρθροί του Φάβρη. — *Ο άπογοισμός της Ρεβέκκας. — *Αρχαιολογικά. Αί εν Αμοζοσώτω Άνασκαφαί υπό Χρ. Παπαδοπούλου. — Ηερί
 *) Η συνέχεια του "Φάβρη" δ. α. του όμοιου έτηρ νου τεύχους "Αρ. 160

Γραφίνας *Ελληνική γλώσσης και φιλολογίας, και περί κλασικισμού εν γένει υπό του δόκτορος Η. C. Muller. — Αί συνίτια ματασοφίας. Διήγημα εκ του Γαλλικού. (Συνέχεια). — Τιτά περί των μυστηρίων των θεάτρων. — Βιολογικακά. — Διάφορα. — Αιτίγηματα και λέξεις.
ΕΙΚΟΝΕΣ.
 *Ο Θρασυδής του Ατρέως εν Μικράς. — *Ο σεισμολόγος Ροδόλφος Falb. — *Ο εν Νικαία σεισμός. — *Η Πάλις του Ίωσφ. — *Ο άπογοισμός της Ρεβέκκας. — Τιτά περί των μυστηρίων των θεάτρων (4 εικ.).

**Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΑΤΡΕΩΣ
 ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ.**

(Μετά εικόνων, όρα σελ. 161.)

Ι πρό τιμών έτων υπό του άκαμάτου διδάκτορος Έρρίκου Σλήμαν γενόμενα εν Μυκήναις άνασκαφαί και τά σπουδαία αρχαιολογικά εύρηματα, τά όποια ήχθησαν εις φώς, διήγειραν πάλην τό ενδιαφέρον του έπιστημονικού κόσμου προς την γυνίαν ταύτην της Έλληνικής ήης, ήτις υπήρξε τό πάλη ή σκηνή τσοσούτων μεγάλων σμυδάντων.

Όχι μακράν του Άργους έκειτο ή όγυρά πόλις Μυκήναι, ή έδρα του γενναίου βασιλέως Άγαμέμνονος, του λαθόντος άνεργόν μέρος εις τόν Τρωϊκόν πόλεμον. Κάτωθεν του λόφου, έφ' ου κείται τά ερείπια της αρχαίας των Μυκητών άκροπόλεως και εις απόστασιν τετρακοσίων περίπου μέτρων από της "Πόλης των Λεόντων" (περί ής εν προσηγεϊ τεύχει) εύρηται ή οικοδομή, ήν οι μόν άνομασαν τάφον του Άγαμέμνονος, οι δε θεσαυρόν του Ατρέως. Ίσως τό οικοδόμημα τούτο ήτο και ό τάφος και ό θεσαυρός. *Εν τή παρατεθειμένη ήμιν εικόνι παρίσταται ή εξωτερική όψη του σπουδαιότατου τούτου αρχαίου κτιρίου, προς τό όποιον άγει διόδος έγχουσα μήκος μόν 20 μέτρων, πλάτος δε 6.20. Σχηματίζεται ή διόδος αυτή υπό δύο κυκλωπέσιον τειχών. Η πύλη, ή προς τό έσωτερικόν άγούσα, έχει σχήμα πυραμιδοειδές ύψους μόν 6 1/2 μέτρων και πλάτους 3. Τό περιεργότερον τμήμα της πύλης ταύτης είναι τό υπέρθυρον, συγκείμενον εκ δύο όγκωδοστάτων λίθων, ών ό μεγαλύτερος έχει μήκος μ. 8.15 και πλάτος 6.50. Τό θόρον του λίθου τούτου είναι 170 χιλιάδων χιλιγράμμων. Ύπεράνω του υπέρθυρου ύπάγει άνοιγμα τρίγωνον, ένθα, κατά πάσαν πιθανότητα εύρίσκετο ανάγλυφόν τι. Η γνώμη ότι ή τρίγωνος αυτή όπή ήτο είδος παραθύρου δέν φαίνεται πιθανή, καθότι δέν ήα παρείχεν άσφάλειαν εναντίον των κλεπτών.

της τρίγωνον πάλην όπήν, οία είναι ή της εξωτερικής πύλης. Ίσως ή δευτέρα αυτή αίθουσα ήτο ό τάφος του Άγαμέμνονος. Τό όλον οικοδόμημα εκπλήττει τόν θεατήν διά του μεγαλείου και της στερεότητος αυτού, και παρέχει ίδεαν καταπληκτικήν περί του μεγαλητηρόλου των άνεγεράντων αυτό άνθρώπων.

Πλησίον του μνημείου τούτου εύρέθησαν και έτεροι μικροτέρας διαστάσεως τάφοι, εν οίς ό προσηγεθείς Σλήμαν έπίσηματο άνασκαφάς. *Εν τούς πέντε των τάφων τούτων εύρεν επί στήθεως λεπτής άμμου σκελετούς ανθρώπων άριστα διατετηρημένους. Αί κεφαλαί των σκελετών ήσαν έστραμμένα προς άνατολάς, οι δε πόδες προς δυσμάς. *Επί ενός των σκελετών ήσαν έστραμμένα προς άνατολάς, οι δε πόδες προς δυσμάς. *Επί ενός των σκελετών τούτων, γιγαντιαίων διαστάσεων, εύρέθη βαρεία χρυσή προσωπίς ή κόψη έλειπεν έντελώς, άλλ' οι δύο όφθαλμοί και τό στόμα διεκρίνοντο καθαρώς. Τό χρώμα του σώματος τούτου όμοιοίσε προς τό χρώμα των Αιγυπτιακών μωμών. *Εν έτέρω τάφω εύρέθη κρανίον έστραμμένον υπό χρυσού διαδημάτος· παρά τόν σκελετόν τούτον έκειντο αίχμη δόρατος, δύο μικρά δρειχάλκινα ξίφη, δύο μάχαιραι έπίσης δρειχάλκινοι και χρυσού κύπελλον. *Εν τή αύτῃ τάφω εύρέθησαν και δύο πήλινα άγγεϊα, τό έν πρασίνο τό έτερον έρυθρού χρώματος, κεκοσμημένα διά σχημάτων γεωμετρικών.

*Εντός άλλου τάφου έκειτο σκελετός γυναικός, πλησίον δε αυτού εύρέθησαν διάφορα χρυσά κοσμήματα, χρυσά και άργυρά κύπελλα, 140 κομμάτια χρυσά, και ένώτια, έφ' ών παρίσταται ό "Ηρακλής φονεύων τόν λέοντα της Νεμέας, ένδεκα δρειχάλκινα ξίφη, δύο σκήπτρα μέ βαλάνην λαβήν, τέσσαρες μεγάλοι θώρακες εκ χρυσού και άλλα άντικειμενα έζώχως περίεργα. *Αν όμως ταυτα πάντα άνήκον εις τόν Άγαμέμνονα και τήν οικογένειαν αυτού, ως διατείνεται ό Σλήμαν, άν οι τάφοι ούτοι ήσαν πράγματα οι τάφοι του αρχαίου εκείνου άνακτος στρατηλάτου, της συζύγου του, των θυγατέρων του — τούτο είναι ζήτημα, περί τό όποιο δέν ν' άποφανθή ή έπιστήμη. *Εκ των μέχρι τούδε γενομένων έρευνών και συζητήσεων φαίνεται ότι τά εύρήματα ταυτα άνήκουν μόν εις αρχαίαν εποχήν, άλλ' εις εποχήν μεταγενετέραν της του Άγαμέμνονος και του Τρωϊκού πολέμου. Περί των άνακαλύψεων τούτων έγράφησαν ήδη ικανά, και εις ταυτα παραπέμπομεν τόν άναγνώστην.

**ΒΡΑΧΕΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ
 ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ.**

Ύπό Ι. Μ.

(Μετά εικόνων, όρα σελ. 165.)

Α.

*Άμεσος άφορή ή της περιηγήσεως ό καταστρεπτικός σεισμός της Ριβιέρας.

ΠΡΟΣ άναγνώστην της παρούσης ύμείας μου εκ δεινού δυστυχήματος κατέφυγον τήν παρελθόντι χειμώνα και έγω, ως πολλοί ποιούσαι, εις την εύκρατον Νίκαιαν των παραθαλασσιών Άλπεων της Γαλλίας. *Ο κua-

νόφωτος ουρανός, ή μαρμαίρουσα σφαραγδόχρους θάλασσα, ή διαυγεστάτη άτμόσφαιρα, αι θερμαί ακτίνες του ήλιου και κατ' αυτούς τους χειμερινούς μήνας Δεκεμβρίου, Ιανουάριον και Φεβρουάριον, και ή ζειδιωρος ποντία αύρα ένεφύσησάν μου νέαν ζωήν, απέδωκάν μοι τήν προτέραν ζωηρότητα και εύθυμία, και έβρισαν εις τήν λήθην παλαιά και πρόσφατα παθήματα. *Εν δε και μόνον έτόραττεν ένίοτε τήν εύθυμονίαν μου, ή άνάμνησις εκείνων εκ των φίλων μου, όσοι κατοικούντες τάς θορειοδυτικάς επαρχίας της Εύρώπης, συνεπνίγοντο άδιαλείπτως υπό της ύγρας και καννύδους υμίχλης, της συνήθως μέν άμυρράς, πολλάκις όμως ύποδυομένης δίκην χαμαιλέοντος πάντα τά χρώματα.

Διατρίψας εν Νικαία πλείον ή όσον προσεδόκων, ήτοιμαζόμεν νά εγκαταλίπω αυτήν περί τά μέσα Φεβρουαρίου προς έπίσκεψιν της μέσης και μεσημερινής Ιταλίας· τήν θόρειον έγνωρίζον ήδη εκ τριών προηγουμένων έπισκέψεων. Προεμηθεύθηρον δέν άναγκαίως όδηγούς, καλύτερωσα τό όρομολογιόν μου, ώρισα και προσμετέτρησα όσα έμελλον εκ φιλομαθείας νά έωθ εν έκαστη πόλει, έσημείωσα και αυτά τά ξενοδοχεία, εις ή έσοκόπων να καταλύσω. *Επί τέλει έγγραφα εις Φλωρεντίαν και Ρώμην προς κράτριν δωματίων. *Αλλ' εκ Ρώμης έλαθον άπάντησον, ότι, ένεκα των έπιχειρημάτων Άπόκρουσ, ύπήρξε τσοσάτη συρροή ξένων εν τή πόλει, ώστε ήτο αδύνατον νά μοι κρατηθή κατάλληλον δωμάτιον εν τή ξενοδοχείω του "Κορινθαίου". Ούτω άνέβαλον τήν εκ Νικαίας άναχώρησιν μου μέχρι της παρελεύσεως της σκανδαλώδους ταύτης πανηγύρεως, ήτις μολύνει τά ήθη και αυτής της έδρας της δυτικής χριστιανικότητας.

*Αλλ' άκριβώς άμα τή έπισπαραγίσει αυτής αιφνιδίας και άπροσδόκητης επήλθεν ό φοβερός εκείνος σεισμός, ό συνταράξας άπαντα τήν Γαλλικήν και Ιταλικήν Ριβιέραν και διασκορπίσας εν τάχει εκ αυτής τήν παμπληθή και παμποικίλον των ξένων συρροήν. Περί τήν 6^{ην} πρωινήν ώραν της 23^{ης} του Φεβρουαρίου κατακείμεν ήτι επί της κλίνης μου, ότε ήσάβην ή ισχυράς δονήσεσι σεισμού από των θορειοανατολικών προς τά μεσημερινοδυτικά. Κατά πάσαν δόνησιν τό μέγα και νεύμερον και στερεόν ξενοδοχείον, εν ή κατόικου, όλόκληρον εκ θάθρων σαλευόμενον παρήγε φρικαλέους τριγμούς, και ένόμιζον ότι από στιγμής εις στιγμήν έμελλον αυτανόρον νά καταρρεύσῃ. Ούχ ήτοτον έμενον επί της κλίνης δεόμενος του Δημιουργού και συντηρητού του παντός νά φεισθή των πλασμάτων αυτού. Αί δονήσεις, όσοι τό πρώτον όριζόντιοι, απέληξαν έπειτα εις κυκλικάς και καθέτους και κατέπαυσαν, διαρκέσασαι περίπου τριάκοντα δευτερόλεπτα.

*Έγερθείς παραχρόημα, ένεδύθην μετά πάσης ταχύτητος, έβαλον τήν χείρα επί του κλειθρου, όπως άνοιξας τήν θύραν εξέβην. *Αλλ' αΐφνης ύέυτερος επήλθε σεισμός έπίσης μέν ισχυρός ως ό πρώτος, άλλά πολλῃ εκείνου δραχυρότερος.

*Έξελθών εις τόν διάδρομον ήκουσα οίμογών και θρήνων γυναικων και παιδιών πληρούτων τό μέγα οικοδόμημα του ξενοδοχείου. Κατάβας δε διά της μεγάλης κλίμακος εις τόν πρόδρομον αυτού εύρέθην ένώπιον θεάματος σπαρταίκαρδιου. Γυναικας ήμίγμου και λιπόθυμοι έσφέροντο εις τάς άγκάλας των έπίσης ήμίγμων οικείων αυ-

τών. Γέροντες και παιδία και άσθενείς άνυπόδητοι και τεταλιγμένοι εις έραπλώματα εκκιντο επί του μαρμαροστρώτου εδάφους. Φρίκη και άγωνία κατείχε τους πάντας. *Εν τούτοις άλληλοδοθηόμενοι εξήλθομεν όλοι εις τό υπαίθρον. *Ο ουρανός ήτο αίθριος και ό καυρός ήερός άλλά λίαν ψυχρός. *Απαξάπαντες οι κάτοικοι της πόλεως, έγχώριοι και ξένοι, έπληγμύρουν τάς πλατείας, τάς άγιάς και τάς όδοδς σκυθρωποί, έντρομοι, άγωνιώντες και ζητούντες είδησεις περί του κέντρου των σεισμών. *Αλλά τά μέν τηλεγραφικά σύματα έπαυσαν ενεργούντα, αι δε σιδηροδρομικά άμαρσοτοιχία έμνον, όπου εύρέθησαν, μέχρις ου εξακριβωθή ή κατάσταση των όδων, των γεφυρών και των θόλων των ύπονόμων και των σφράγγων.

Αί εκ του σεισμού καταστροφαι ήσαν πολλά. Δειά τό ήμιστέρον ξενοδοχείου αι στέγαι τριών οικιών πεσοδοι έφραττον όσο όδοδς· άριστερά αυτού μιάς νεομήτου και μεγάλης οικίας ή κλίμαξ διερρήθη, και τούς εν αυτῃ κατοικούντας ξένους έσωσαν καταβιβάσαντες εκ των παραθύρων διά κινητών κλιμάκων. *Αλλαχού Σχολή κορασιών κρημνισθεϊσα ζωσαν έθαψεν υπό τά ερείπια τήν διευθύνησαν αυτής.

Κατάκοποι εκ του πολλού περιπάτου και της όρθοστασίας, διότι ένεκα του φόχους εν υπαίθρῳ δέν έτόλμωμεν νά καθέσθωμεν, εύχαρίστως εδέχθημεν τήν πρόσκλησιν των ύπερστών, όπως εισέλθωμεν εις τό ξενοδοχείον και μεταλάβωμεν όλιγον βοφήματος καφέ ή τσιου. Πλείστοι εύρισκόμεθα ήδη συνηγμένοι εν τή μεγάλη κατωγίω αίθουση ότε μικρόν μετά τήν 8 1/2 ώραν ήσάβην πάλιν τό έδαφος έλαφρώς σαλευόμενον υπό τους πόδας ήμών· τήν έλαφράν ταύτην δόνησιν διεδέξαντο αύθροαι άλλαι ισχυραί συνοδούμεναι υπό άπεισίων ύπεργειων κρότων, ώστενι διήρουντο κάτωθεν διά της αυτης σήραγγος πολλά συνηγμένοι σιδηροδρομικά άμαρσοτοιχία. Ατομαώς έπευσομαεν άπαντες νά εξέλθωμεν, άλλ' εις χωλός και δύο προεδηκυϊαι τήν ήλικίαν γυναικας έπεσον κατά της και έφραξαν τόν διάδρομον. *Εν τούτοις έπιπτον έφ' ήμιας άνωθεν τεμάχια άβείστου και συντρίμματα άλλων των παραθύρων. Εύτυχώς και ό τρίτος ούτος σεισμός ήτο έπίσης δραχυρότερος καθός και ό πρό αυτού δεύτερος.

Τό υπόλοιπον της ημέρας διήλθομεν όλοι εν υπαίθρῳ. *Εξηνηλθημεν εκ του κόπου και της δίψης εισήλθον περί τήν 2 1/2 ώραν μετά μεσημερίαν εις έν ζαχαροπικροπολείον, όπως αναπαυθώ επί μικρόν και καταπαύσω τήν δίψαν μου δι' όλιγον τσιου. *Αλλά καθ' ήν στιγμήν ήγειρόμην νά εξέλθω ήσάβην οσιόμενον τό πεπαλαιωμένον οικοδόμημα. Πάραυτα ώμρησα έσω· τό αυτό δ' έπρασεν μετ' έμε και όσοι άλλοι έτυχον εν αυτῃ. *Εκείθεν διηρυθόνθη εις τόν σταθμόν του σιδηροδρόμου, όπως ζητήσω πληροφορίας περί του έξω κόσμου. *Αλλ' όπως άλαλαγμός και σύγχυσις και ταραχή εν αυτῃ! Πλήθη ανθρώπων επήλθρον τάς αίθούσας, τους διαδρόμους και τάς αποδύρας. Σωροί κωδύτων και άλλων άποσκευων φέρδην μίτην ύψούτο πανταχού έντός και εκτός. Τά γραφεία έεπορθούντο υπό των ζητούντων εισιτήρια σιδηροδρομικά προς άναχώρησιν. Κατά πάσαν εύκαιρίαν άνεγύθρον άλληλοειδοχώς τέσσαρες και πέντε άμαρσοτοιχία πλήρης. Μετά πολλής δυσκολίας ίδών τόν άρχηγόν του σταθμού ήρώτησα, άν ύπήρχον είδησεις περί του κέντρου των σεισμών. *Εκείνος άπήνησε ήρωος, ότι εν μόνον πράγμα έγνώσκων, ότι ή συγκοινωνία των σιδηροδρόμων δέν ήτο διακοπημένη.

*Εν τούτοις επήλθεν ή νύξ, ήτις ήτο λίαν ψυχρά. Και πολλοί μόν άπεφάσιαν νά δια-

νοκτερεύσοιν έντός άμαζών και παραπημάτων και αυτοσχεδίων σκηνών· οι πλείστοι όμως ήναγκάσθησαν νά εισέλθωσιν εις τά ξενοδοχεία και τάς ιδιωτικάς οικίας. *Εν τῃ ήμιστέρω ξενοδοχείω οι πάντες έμελλον νά διέλθωσιν άγρυπνοι τήν νύκτα εν τῃ προδύμῳ και εν ταις κατωγείοις αίθούσας. Και έξελπέ τις λοιπόν άλλους μέν καθήμενους επί έδρών και ανακλίντρων, άλλους δε κατακεκλιμένους επί του έυλοτεύκτου ή λιθοστρώτου δαπέδου και άλλους συμπεποκνωμένους όρθίους εις τους διαδρόμους και περί τήν μεγάλην έξοδον. Οι ύπερέται περιτετυλιγμένοι εις έριουδινά έραπλώματα περιεφέροντο ως φάσματα νυκτερινά πανταχού. *Εγώ δε, συνεσταλαμένος εις μίαν γυνίαν του έστιατορίου έγγύς θυρίδος άγούσης εις υπαίθρον και χαμηλήν στέγην ύπογειου αποθήκης, καταλήφθη παραδός υπό τό ύπνου μικρόν πρό της 2^{ης} ώρας μετά τό μεσονύκτιον. *Αλλ' αΐφνης άφηνίσθην υπό ισχυρού σεισμού, και έγερθείς ήνοιξα τήν θυρίδα και εξήλθον εις τό δωμα. *Ο ουρανός ήτο αίθριος και οι άστέρες έχρον άπλετον φως εις τό στερέωμα, άλλά τό ψόχος ήτο όριμύτατον. *Όσοι εκών άκων εισήλθον πάλιν εις τό ξενοδοχείον. Τότε είπον κατ' έμαυτόν ότι δέν ήτο πλείον φρόνημον νά παρατείνω τήν διαμονήν μου εν Νικαία, άλλά μήτε ν' άναχωρήσω εις Ιταλίαν, όθεν είδησεις δέν ύπήρχον, και όπου ένόμιζον ότι ήτο τό κέντρον των σεισμών, *Απεφάσιον λοιπόν νά εγκαταλίπω επί του παρόντος τό σχεδίον μου προς έπίσκεψιν της μέσης και κάτω Ιταλίας και νά τραπή τήν προς τά θορειοδυτικά όδόν ως άσφαλεστοράν.

Γενομένης ημέρας, έτόλμησα ν' ανέλθω εις τό επί της τρίτης όροφης εύρισκόμενον δωμάτιόν μου, όπως άποσκευασώ τά πράγματά μου προς άναχώρησιν. *Αλλά τό υπέρθυρον ήτο τσοσόντα πεποιημένον, ώστε μόνον διά της σμίκλης και της σφύρας ήδυνήθην ν' άνοιξω τήν θύραν αυτού. Είσελθών εύρον τήν μέν κλίνην έκτεσοποιημένην, τήν δε τραπέζαν άνατετραμμένην και τά διελία μου επί του εδάφους έκοκρησμένα, τους δε τοίχους διερρηγμένους. *Επί τσοιαύτη φοβερά θέα έρριψα εν τάχει και άτάκτως όσα τών πραγμάτων μου ήδυνήθην εις τά δύο κωδύτι μου, έκλεισα αυτά και εξήλθον. *Αλλά μή άραιωθέντος εισέτι του πλήθους των άναχωρούντων, μου ήτο αδύνατον νά προημευθώ σιδηροδρομικών γραμμάτων προς άναχώρησιν κατά τό διάστημα της ημέρας. Ούτω ήναγκάσθη νά περιμείνω τήν άμαρσοτοιχίαν τήν άναχωρούσαν μετά τό μεσονύκτιον.

Β.

Από Νικαίας διά Λυών, Βορνδ και Βιαρρί εις Μαδρίτην.

Περί τήν 11^{ην} ώραν της νυκτός της 24^{ης} Φεβρουαρίου άποχαριεϊσας τόν φίλον μου Ν. Α., διηρυθόνθη προς τόν σταθμόν του σιδηροδρόμου συνοδούμενος υπό ένός ύπερέτου του ξενοδοχείου. Αί όδοι ήσαν έρημοι ανθρώπων. Πλήθη όμως εκ της κατωτέρας τάξεως του λαού εύρίσκιοντο εν τοις κήποις και εν τοις οικοπέδοις θερμαινόμενα περί μεγάλων πυρών. *Εν τῃ σταθμῳ τά γραφεία εύρον ικανώς έλεύθερα διαβατών, ώστε εύκόλως έλαθον τό διαδοτήριόν μου διά τήν Λυών. Αί αίθουσαι όμως ήσαν τσοσόντα πλήρεις, ώστε δέν εύρισκον θέσιαν έλευθέρων νά καθέσθω, και ήναγκάσθη επί μίαν και ήμισίαν ώραν νά μένω όρθιος μέχρι του ώριμμένου καιρού προς άναχώρησιν των άμαρσοτοιχιών. Καθόσον ένόησα εκ της ένδυσμασίας και της λαλιός και τών τρόπων, οι πλείστοι των

διαβατών ήσαν εκ εκείνων, οτινες, όραττόμενοι της εύκαιρίας των άπόκρουσ, ότε τά σιδηροδρομικά διαδοτήρια ήσαν εύνώτερα, συνέβρισαν εις Νίκαιαν εκ διαφόρων μερών της Γαλλίας και προς διασκεδάσιν και προς έπίσκεψιν της πεφνημισμένης Ριβιέρας.

Περί τήν δωδεκάτην και ήμισίαν ώραν ήνεψήχθησαν αι θύραι των αίθουσών, και τό πλήθος ώρμησεν εν μεγάλη συγχύσει έντός των άμαζών όσο μακροτάτων άμαρσοτοιχιών. Μετά πολλής μέν δυσκολίας άλλ' έγκαίρως εύρον επί τέλους και έγω μίαν θέσιν. *Αφ' ου παρήλθον όλιγα λεπτά από της άναχωρήσεως ότι πρώτης άμαρσοτοιχίας, εξείκησε και ή ήμιστέρα, και μέν τραχύ εύρισκόμεθα μακράν της ένεκα των σεισμών σγαδόν υπό πάντων των ξένων έγκαταλειφθείσης πολυανθρωποτάτης πόλεως. *Εν διαστήματι δύο ήμερών τσοσάροντα χιλιάδες ανθρώπων, καθά έλέγετο, εγκατέλιπον έσορευμένους τήν Νίκαιαν. *Αφ' ου συηλθον εις έμαυτόν εκ της περί τήν έπίδεδασιν και άναχώρησιν άνησυχίας και μερίμνης, παρατήρησα ότι οι συνοδωθέντες μου ήσαν νέοι εύθυμοι και ζωηροί και άρεσκαίοντες εις εύφυλογίας και άστευτήτας, άν ύποκείμενον ήσαν τά έπισοδία του προσφάτου σεισμού. Και έφόσον μέν περιωρίζοντο εις εύφυλογία και σκόμματα ήσαν όπως όητος άνεκός· ότε όμως επλήρωσαν τήν άμαζών καπνοῦ, και έπειτα παραδόντες εις δύο ύπνον έρόγγυσον άγρίως, κατήνησαν άφόρητοι. Παράθυρον δέν ήδυνάμην ν' άνοιξω, διότι έξω ή τροχή έπιπτε βραχάια και τό ψόχος ήτο όριμύτατον. Εύτυχώς μετά τινος ώρας άπηλλάγη των όγληρών τούτων συνοδιτών. *Εν Μασσαλία ήλλοχθη ή άμαρσοτοιχία, και έγω ήδυνήθη νά εύρω θέσιν εν μη άμάχη της νέας άμαρσοτοιχίας, εν ή εύρισκοντο σοβαροί άνθρωποι, εκ εκείνων πιθανώς, οτινες, άναχωρήσαντες τῃ προτεραία εκ Νικαίας, άναπαύθησαν τῃ παρελθούση νυκτι εν Μασσαλία και άνελάμβανον ήδη τήν πορείαν των εις Παρισίους.

Περί τήν 3^{ην} ώραν μετά μεσημερίαν άπεθιζόμεν εις τόν σιδηροδρομικόν σταθμόν της Λυών, και μετ' όλιγον εισηργόμην εις τό "Μέγα ξενοδοχείον της Λυών". Παρεκλίσα τόν ξενοδόχον νά μοι παραχωρήσῃ δωμάτιον εν τῃ πρώτη όροφῃ, όπως εν άνάγκη εύρισκομαι οδχι μακράν της έξόδου. *Αναβαίνων τήν μεγάλην κλίμακα είδον έργατας έπισκευάζοντας αυτήν. Τούτο μά ένέβαλον ύπονοας μήπως οι σεισοί έσάλευσαν αυτήν. *Εν τῃ ώρα του δείπνου έσοπυσα νά έρωτήσω τήν παρακαθημένην δεσποιναν, άν οι σεισοί τῃ "Ριβιέρας" έξίτησαν μέχρι της Λυών. *Εκείνη άπήνησεν ότι ήγνώσει, άλλά προσέθηκεν ότι οι κτύποι επί της κλίμακος ήνώχλων αυτήν μεγάλως, διότι τό νεορικόν της σύστασης ήτο εισέτι λίαν τεταραμμένον εκ των έπισυμβάντων σεισμών. Σωθεϊσα και αυτή μετά των μελών της οικογενείας της εκ προσπανός κινδύνου άναχώρησεν εκ Μεντώνης και κατέφυγεν εις Λυών, όπου έμελέτα, ως έλεγε, νά διαμείνη επί μίαν εβδομάδα όπως σκεφθή και άποφασίσῃ ώριμώτερον, άν ύφαιεν ν' άπέλλη η Παρισίους και θραδύτερον εις Άγγλίαν, ή νά διευθυνθή εις Γενεύην και εκείθεν εις χειμερινόν τι χωρίον επί της λίμνης Λεμάνης. Κατά συγχυρίαν ή αυτῃ σκέψις επησχόλει και τό πνεμά μου. *Αλλά δέν με έλάνθανεν ότι ή εν τσοιαύτη ώρα του έτους μετέδασις από της ήλιοσας Ριβιέρας εις τήν χιονοκαπη "Ελβετίαν" εις τήν ώραν και ψυχράν Άγγλίαν θά ήτο λίαν άπότομος και έπομένως έπιδρασθεις εις τήν υγιειαν μου. *Εν τούτοις μοι επήλθεν εις τήν μνήμην ότι εν τῃ πρό πολλού ήδη ώρισμένω κατάλόγῳ των χωρών, ως επόθουν νά

επισκευθῶ, ἐτάττετο μεταξύ τῆς Δανίας, Σουηδίας, Νορβηγίας, Ρωσίας καὶ Ἰταλίας καὶ ἡ Ἰσπανία. Ἰδοῦ, εἶπον κατ' ἐμαυτὸν, κατάλληλος εὐκαιρία νὰ διευθύνω τὰ διαβήματά μου εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἥς τὸ μὲν κλίμα μικρὸν ἢ οὐδὲν διαφέρει τοῦ τῆς Ριβιέρας καὶ τῆς Ἰταλίας, τὰ δὲ ζῶντα καὶ νεκρὰ μνημεῖα θά μοι παράγωιν ἄπειρα θέλγητρα φυσικὰ καὶ ἠθικὰ καὶ διανοητικά.

Ἡ Ἰσπανία παρίστατο πάντοτε εἰς τὸ πνευμά μου ὡς χώρα σχεδὸν μυθική. Ἐφαναζόμην πάντα τὰ ἐν αὐτῇ σύμμικτον προῖον τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ πλέον ἐφάνταστος λαὸς τῆς Ἀνατολῆς, οἱ Ἀραβες, ἐβασίλευσαν ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας καὶ ἐξέικοντο εἰς τὴν ὑψίστην περιωπὴν τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ ἔθνη τῆς δυτικῆς Εὐρώπης εὐρίσκοντο εἰσέτι εἰς τὰ σπάρτανα τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ἡ ἀπόφασίς μου ἦτο ἤδη τελεία καὶ ἀμετάστρεπτος.

(Ἐπειτα συνέχεται.)

Η ΠΡΟΓΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΩΝ καὶ ὁ σεισμολόγος Ροδόλφος Falb.

(Μετὰ εἰκόνας, ἔρα σελ. 165.)

ΠΟΛΛΑΚΙΣ ἤδη ἐτέθη τὸ ζήτημα, ἂν ἦναι δυνατόν νὰ προγνωσθῇ ὁ σεισμός· μέχρι τοῦδε ὅμως αἱ ἀπαντήσεις ἦσαν πάντοτε ἀρνητικαί. Καὶ πράγματι οἱ διασημότεροι τῶν φυσιοδίφων δι'αχυρίζονται ὅτι ὁ σεισμός ἐπέρχεται ἀπροσδοκῶς, μετ' ἀστραπιαίας ταχύτητος, οὐδὲ εἰσπίπτει δυνατὴ ἡ πρόγνωσις αὐτοῦ. Λέγεται ὅτι τῶν καταστρεπτικῶν τῆς νοτίου Ἀμερικῆς σεισμῶν προηγούνται ἀτμοσφαιρικαί τινες ἀνωμαλίαι, μεγάλη ἔντασις ἢ παράδοξος τις ὕψις τῆς ἀτμοσφαιρας. Ὁ πολὺς Οὐμβόλδος ἀναφέρει ὅτι ἡ στήλη τοῦ καπνοῦ, ἡ ἀναπεμπομένη ἀπὸ τοῦ κρατήρος τοῦ Ἡρακλίου ὄρους Πάστο (ἐν Ἀμερικῇ) ἐγένετο ἀφαντος ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμήν αἱ πόλεις Ριοθάμβα καὶ Τακούγγα καταστρέφοντο ὑπὸ ἰσχυροῦ σεισμοῦ. Ἐπίσης λέγεται, ὅτι καὶ φρέατα καὶ ὑδάτων πηγαὶ δεικνύουσι μεταβολὰς τινὰς πρὸ τῆς ἐνοκλήσεως σεισμῶν. Ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἰταλίᾳ παρατηρήθη, ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς φρέασι ταπεινύεται μικρὸν πρὸ τοῦ σεισμοῦ, καὶ ὅτι τὸ ὕδωρ ἐν αὐτοῖς συχνάκις θολοῦται. Τοῦτο συνέβη πρὸ τοῦ ἐν Κατάνη ἐπισημνάντος μεγάλου σεισμοῦ.

Πλὴν τὰ φαινόμενα ταῦτα δὲν εἶναι ἱκανά, ὅπως παύσωιν ἡμᾶς περὶ προγνώσεως τῶν σεισμῶν. Ὅτι ὅμως οὐσιωδέστερον, εἶναι ὅτι ἐσχάτως παρατηρήθη ἐν Ἰταλίᾳ, ὅτι πρὸ τῆς ἐνοκλήσεως σεισμῶν τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα ἐνέφαινον διαταράξεις σπουδαίας, κινουμένους τῶν θελονῶν τῶν γαλθανομέτρων ἀτάκτως καὶ μόλις μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἱκανοῦ ἐπανερχομένων εἰς τὴν θέσιν των. Ἡδὴ ἐν ἔτει 1873 ὁ Ἰταλὸς φυσιοδίφης Σερπιέρης ἐπρότεινε, ἅμα ἀναφανώσιν αἱ διαταράξεις αὗται, νὰ τηλεγραφῆται πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις ἡ λέξις "σεισμός", καὶ τὸ πρόαγγελμα τοῦτο ἐβεβαιώθη ἐν πολλαῖς περιπτώσεσιν. Τῇ 9 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1879 ἀκριβῶς εἰς τὰς 3¼ μ. μ. ὁ ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ Οὐρβίνου τηλεγραφητῆς παρατήρησεν ὅτι ἡ θελόνη τοῦ γαλθανομέτρου ἐξώκειλε κατὰ 50 ἀπὸ τῆς θέσεώς της· ἡμίσειαν ὥραν μετὰ ταῦτα σεισμός ἰσχυρὸς διετάραξε τὰς κομποπόλεις Κάλι καὶ Γουόβιον.

Κατὰ τοὺς πρὸ μικροῦ ἐν Ἰταλίᾳ ἐπισημνάντας σεισμούς (ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ τοῦ τρέχ. ἔτους) ὁ ἐν Τουρίνῳ καθηγητῆς Λουβίνης ἐποίησατο ἐπανεξιλεμμένα παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ φαινομένου τούτου καὶ ἐπέσθη περὶ τῶν παρεκκλίσεων τῆς θελόνης τῶν γαλθανομέτρων. Ἐπομένως ὁ Λουβίνης ἐπανελάβε τὴν ὑπὸ τοῦ Σερπιέρη γενομένην πρότασιν καὶ προσέκλισε πάντας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ τηλεγραφητὰς νὰ ἐπιστηρώσιν σπουδαίως τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τῶν παρεκτροπῶν τῆς θελόνης τῶν γαλθανομέτρων καὶ ἅμα παρατηρήσων τοιαύτας τὰ δίδωσιν εἰδησὴν τηλεγραφικὴν εἰς τοὺς διαφόρους σταθμούς. Συνιστᾷ μάλιστα ὁ Λουβίνης καὶ ἰδιαίτερον ἐργαλεῖον, δι' οὗ, καὶ ἄνευ τῆς βοήθειας τοῦ ὑπαλλήλου, νὰ ἀγγέληται ἡ παρεκτροπὴ τῆς θελόνης. Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι τὰ προηγουμένα ταῦτα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διδῶνται ἢ μικρὸν πρὸ τοῦ σεισμοῦ, οὐδὲ ἐκτείνονται ἐπὶ τῶν κατόπιν δονήσεων τῆς γῆς. Ὅμοιοῦστέ ὅμως τὸ πρῶτον τοῦτο ὅγμα εἶναι σπουδαιότατον καὶ ἂν διὰ τοῦτο τοιοῦτο προαγγέλλματος κατορθωθῇ νὰ σωθῶσιν ἄνθρωποι τινες ἐκ οὐρανοῦ θανάτου, τὸ κέρδος εἶναι μέγιστον.

Εἰς τὰ λεχθέντα προσθέτομεν ἐνταῦθα καὶ ἕτεραν ὑπόθεσιν περὶ τῶν αἰτίων τοῦ σεισμοῦ, ἣν ὑπέβαλεν ἐσχάτως ὁ φυσιοδίφης Ὅσπερμαν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν. Ὑπάρχει γνώμη, ὅτι οἱ σεισμοὶ γεννῶνται ἀπλῶς ἐκ τῆς πίεσεως ἀτμῶν· τοῦτο ἀποδεικνύεται ἤδη οὐχὶ ἐντελῶς ἀκριβῶς, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἰσχυροτέρων σεισμῶν καταφαίνεται ἡ μεγάλη ὁμοιότης τῶν σεισμῶν πρὸς τὰς δονήσεις τὰς γενομένας ἐξ ἐκρηκτικῶν ἐξαιρέσεων. Ὅσακις ὕδωρ εἰσδύθη θεάσας ἐν τῇ γῇ, τοῦτο θερμαίνεται καὶ διαλύει ἀδοξεστώδη στρώματα σχηματίζουσι σπῆλαια, συνεχόμενα πολλακίς πρὸς ἀλλήλα καὶ ἀποτελοῦντα εἶδος κεκλεισμένων ἀποθηκῶν· ὅσακις δὲ αἱ ἀποθηκαὶ αὗται, ἐν αἷς ὁ ἀτμός ἀνίσως θερμαίνεται, χωρίζεται ἀπ' ἀλλήλων διὰ λεπτῶν τειχωμάτων, τὰ τειχώματα ταῦτα διαλύονται διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ ὕδατος. Ὅταν δὲ τέλος καταρῆθῃ τοιοῦτον τειχίωμα, πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ συμβῇ ἐκρηκτικὴ ἀτμῶν. Ἐν χώραις, ἐν αἷς ἡ γῆ εἶναι σπηλαιώδης, ἢ μία ἐκρηκτικὴ προκλιεῖ συνήθως καὶ ἄλλας καὶ τοῦτο μέχρι οὗ καταρρέουσιν ἅπαντα τὰ λεπτά τειχώματα. Οὐδένα ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον προκαλοῦνται οἱ σεισμοί· ἂν ὅμως καὶ ἅπαντες οἱ σεισμοὶ ἔχωσι τὴν αὐτὴν αἰτίαν, τοῦτο εἶναι ζήτημα αἴτιον.

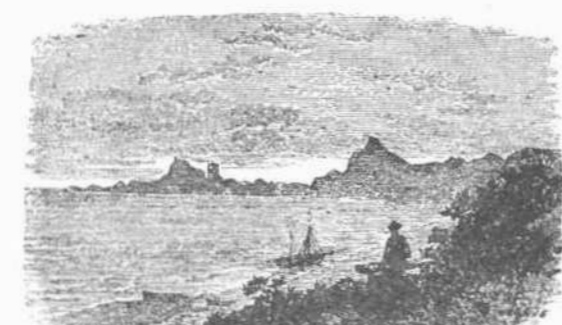
Ἐπειδὴ περὶ σεισμῶν ὁ λόγος ἐνομίσαμεν ἐπιχειροῦν νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα τὴν εἰκόνα τοῦ ἀνδρός, ὅστις ὡς προάγγελος τῶν σεισμῶν ἐκτίηται κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη φήμην τινά. Ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶναι ὁ Ροδόλφος Falb. Ἐγεννήθη ὁ Falb ἐν μικρῷ χωρίῳ τῆς Στυρίας ἐν ἔτει 1838 ἐκ πατρὸς πτωχοῦ μολωθροῦ, ὅστις ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ τὸν υἱὸν τοῦ βάρτην· ἀλλ' ὁ παῖς οὐδέμιν εἶχε κλίσην πρὸς τὸ βρακτικὸν ἐπάγγελμα, τοῦναντίον δὲ ἔχων καλὴν φωνὴν προσελήφθη τῇ συστάσει τοῦ διδασκάλου του εἰς τὸν χορὸν μονῆς τινος Βενεδικτινῶν, ἔνθα διακούσας θεολογικὰ τινα μαθήματα ἐγένετο ἱερεὺς. Ἀλλὰ ἐκτὸς τῶν μαθημάτων τούτων ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὴν μελέτην τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἰδίως τῆς ἀστρονομίας. Βαθμηδὸν αἱ μελέται αὗται τοσοῦτον εἰλκυσαν αὐτόν, ὥστε ἐπεδόθη ἀποκλειστικῶς εἰς αὐτάς καὶ ἐγένετο καθηγητῆς ἐν τῇ ἐμπορικῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς πόλεως Γράτς.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1869 ἐγκαταλείψας τὴν ἔδραν ἀφωσιώθη ἐντελῶς, εἰς τὰς προσφιλεῖς αὐτῷ μελέτας καὶ ἰδίως εἰς τὰς περὶ σεισμῶν, ἐκδούς καὶ τὸ πρῶτον περὶ σεισμῶν καὶ Ἡρακλίου

ἐκρήξων σύγγραμμα του. Ἡ θεωρία τοῦ Falb εἶναι ἐν συντόμῳ ἡ ἑξῆς· "Οἱ σεισμοὶ εἶναι ἐκρήξεις ὑπογείων Ἡρακλίων καὶ δὲν ἂν ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν ἐνεργειαν ἐκείνην τῆς βροστῆς λάθας, τὴν συνισταμένην εἰς τὸν ἐκρηκτικὸν ἀποχωρισμὸν ἀερίων καὶ ἀτμῶν. Τῇ ἐπιρροῇ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου ἡ ἐνεργεια αὕτη ἐπαυξάνεται περιοδικῶς καὶ ἐν ἡμέραις κρίσεύμοις καὶ βῆταις διοχετεύει τὰ αἲρια εἰς τὰς ὑπογείους καμίνους καὶ διευκολύνει τὴν εἰσορρὴν τῆς λάθας. Τοῦτο ἔνεκα οἱ σεισμοὶ εἶναι συνεχῆστροι κατὰ τὰς κρίσεύμοις ταύτας ἡμέρας." Ἐπὶ τῆς θεωρίας ταύτης τῆς ἐπιρροῆς τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου θαυμάσιμος προείπει ὁ Falb τὸν ἐν ἔτει 1873 ἐν Βελλοῦφ τῆς βορείου Ἰταλίας ἐπισημνάντα σεισμόν, ὡς καὶ τὴν ἐν ἔτει 1874 (τῇ 27 Αὐγούστου) ἐκρηκτικὴν τῆς Αἴτης. Δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκρήξεως μετέβη ὁ Falb ἐπιτοπίως καὶ ὅταν πράγματι συνέβη ἡ ἐκρηκτικὴ, ὡς αὐτὸς προείπεν αὐτῇ, ἔσπευσεν ἐκεῖ καὶ μετὰ κίνδυνον τῆς ζωῆς του ἔκαμε τὰς ἐπιστημονικὰς του παρατηρήσεις. Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1877 ἐπεχείρησεν ὁ Falb περιόδιαν ἐν τῇ νοτίῳ Ἀμερικῇ, ἔνθα ἐπισκέψθη ὅλας τὰς σπουδαιότερας τῶν σεισμῶν ἐστίας ἐν Χιλῇ, Περούβῃ καὶ Βολιβίᾳ. Ὁ φιλάσθενος παῖς ἦτο νῦν ἀνὴρ ῥωμαλέος ἀντέχων εἰς τὰς κοπιωδέστερας ἐκδρομάς. Κατὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ διαμονὴν του ἀνέβη ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας κορυφῆς τοῦ Ἡρακλίου Μίστη (παρὰ τὴν ἐν Περούβῃ πόλιν Ἀρακουίταν), ἥτις ἔχει ὕψος 18700 ποδῶν καὶ ἐκεῖ ἐπὶ πάντε συνεχῆς ἡμέρας καταγίνεται εἰς μελέτας, μέχρις οὗ ἡ ἔλλειψις τῶν τροφῶν τὸν ἠνάγκασε νὰ κατέλιθῃ.

Ἐν τῇ νοτίῳ Ἀμερικῇ ὁ ἄσχος φυσιοδίφης ἐπεχείρησεν ἐμβριθῆς μελέτας καὶ περὶ τῆς συγκριτικῆς γλωσσολογίας, περὶ μυθολογίας καὶ ἀρχαιολογίας, συναναστραφείς ἐπὶ πολὺ μετὰ τῶν ἀγρίων φυλῶν, τῶν πέραν τῶν Κορδιλλιέρων οἰκουσῶν. Ἐπειδὴ ἐπὶ πολὺ οὐδέμιν περὶ αὐτοῦ εἰδήσεις ἐλήφθη ἐν Εὐρώπῃ, διεδόθη τότε ὅτι ἐσφάγη ὑπὸ τῶν ἀγρίων ἐκείνων ἰθαγενῶν. Εὐτυχῶς ἡ φήμη αὕτη ἦτο ψευδὴς καὶ ὁ λόγιος ἀνὴρ ἐπανήλθε κατὰ σκοπὸν μὲν ἀλλ' ὕγιος εἰς τὴν πατρίδα του κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1880. Ἀναπαυθεὶς ἐπ' ὀλίγον ἤρξατο δημοσιεύων τὰ σπουδαία αὐτοῦ συγγράμματα, ὧν ἀναφέρομεν ἐνταῦθα τοὺς τίτλους· "Περὶ τῶν μεταβολῶν ἐν τῇ κόσμῳ" (1881), "Ἀστέρας καὶ ἄνθρωποι" (1882), "Μετεωρολογικαὶ ἐπιστολαί" (1883), "Ἡ Σελήνη καὶ ὁ καιρὸς" (1886). Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους τούτου ὁ Falb ἦλθεν ἐν Λειψίᾳ, ἔνθα ὀριστικῶς διαμένει.

Τοιοῦτος ὁ ἀνὴρ, ὁ θεωρούμενος ὡς εἰδικότης ἐν τῇ περὶ σεισμῶν θεωρίᾳ. Βεβαίως προφήτης δὲν εἶναι, διότι εἶναι ἄνθρωπος· οὐχ ἦττον ὅμως αἱ θεωρίαι αὐτοῦ δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀφετηρία μελετῶν θαυτέρων ὡς πρὸς τὴν αἰτίαν τῶν σεισμῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν διὰ τῆς προγνώσεως ἀποφυγῆν τῶν καταστρεπτικῶν αὐτῶν συνεπειῶν.

Ο ΕΝ ΝΙΚΑΙΑΙ ΣΕΙΣΜΟΣ.

ΕΥΑΙΑ ΜΕΤΑ ΘΥΕΛΛΑΝ.

Μετάφρασις τοῦ Ἀγγλικοῦ μυθιστορηματος Called back τοῦ Conway

ὑπὸ

τῆς δεσποινίδος Σοφίας Εὐαγ. Βαλτατζῆ.

(Συνέχεια.)

ΕΖΗΤΗΣΑ τὴν οἰκοδέσποιναν καὶ ἡ συμφωνία ἀμέσως ἐγένετο· βεβαίως δὲ ἡ καλὴ αὐτῆ γυνὴ ἐάν ἐγνώριζε τὰς προθέσεις μου ἠδύνατο νὰ ἀποκτήσῃ πολὺ χρῆσιον ἐκ τοῦ ἰσογείου της. Εἰς ἐν μόνον ἐφάνη ὀλίγον τι ἀπαιτητικῇ, ἐζήτησε πολλὰς περὶ ἐμοῦ πληροφορίας, ἔδωκα ὅσα ἠδυνάμην καὶ ἀφοῦ τῇ ἐτήρησα ὅτι ἐφθασα πρὸ ὀλίγου εἰς Ἀγγλίαν καὶ ὅτι μ' ἐχρειάζετο ἀμέσως κατοικία, ἔλαβον τὴν ἀδειαν νὰ μετακίσω τὸ ἴδιον ἐσπέρας.

— Ἀλήθεια, τῇ λέγω μὲ ἀφέλειαν καθ' ἣν στιγμὴν ἐγκατέλειπον τὴν οἰκίαν διὰ νὰ ὑπάγω νὰ μεταφέρω τὰ πράγματά μου, ἐληρημόνησα νὰ σὰς ἐρωτήσω ἐάν ἔχγχετε καὶ ἄλλους ἐνοικιαστάς, ὅχι παιδιὰ ἐλπίζω.

— Ὅχι, κύριε, μόνον μίαν κυρίαν μὲ τὴν ὑπερέτριάν της· καθήνται εἰς τὸ πρῶτον, ἄνθρωποι πολὺ ζήσοι.

— Εὐχαριστῶ, τῇ λέγω, νομίζω ὅτι θὰ εὐχαριστηθῶ πολὺ, δύνασθε νὰ μὲ περιμένητε περὶ τὴν ἐδδόμην ὥραν.

Κατόπιν ἦδη εἰς τὴν παλαιὰν κατοικίαν μου πρὶν ἢ ἡ συνάντησις τῆς ἀγνώστου μου φέρει ἄλλην τροπὴν εἰς τὰ σχέδιά μου. Ἐφθασα ἐκεῖ καὶ ἀφοῦ ἤτοίμασα τὰ πάντα, εἶπον εἰς

Ο ΣΕΙΣΜΟΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΛΦΟΣ FALB.

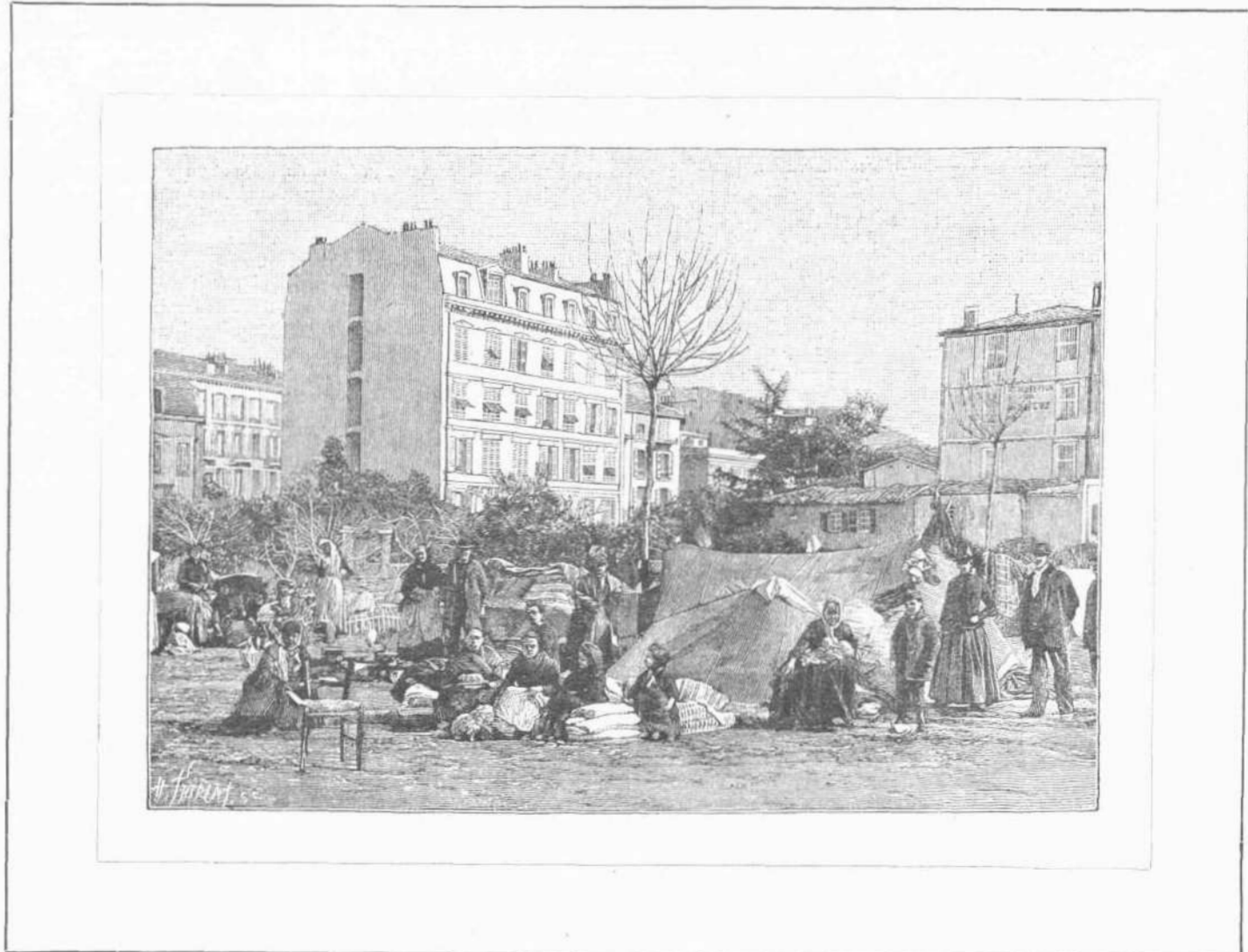
τοὺς ἀνθρώπους τῆς οἰκίας ὅτι πηγαῖνον νὰ διέλθω μερικὰς ἐβδομάδας παρὰ φίλῳ τινὶ ἀλλ' ὅτι κρατῶ πάντα τὰ ὀματίά μου. Εἰς τὰς ἐπτά ἡμην εἰς Maiden Vale καὶ ἐντελῶς ἐγκατεστημένος εἰς τὴν νέαν μου κατοικίαν. Ἡ τύχη εἶχεν ἀποφασίσει ταῦτα πάντα.

Ποῖος τὸ ἀμφιβάλλει; ἀφοῦ τὴν πρῶταν ἡμην ἔτοιμος ἂν ἀναχωρήσω εἰς Τουρίνον εἰς ἀναζήτησιν ἐκείνης ἣν ἠγάπων καὶ τὸ ἐσπέρας συγκατοικῶ ὑπὸ τὴν ἴδιαν στέγην καὶ κάθημαι ἐπὶ ἀνακλίντρον καὶ πλάττω διὰ τῆς φαντασίας μου μυρία μαθητικὰ σχέδια ἅτινα διασταυροῦνται ἐν τῷ κυματίζοντι καπνῷ τοῦ σιγάρου μου· μόλις δύναιμι νὰ πιστεύσω ὅτι ἐκείνη εὐρίσκειται ἐκεῖ ὀλίγα θήματα μακρὰν μου, ὅτι θὰ τὴν ἴδω αὐρίον, τὴν ἐπομένην ἡμέραν, πάντοτε. Ναί, τὴν ἀγαπῶ σοβαρῶς καὶ ῥίπτομαι ἐπὶ τῆς κλίνης μου συλλογισόμενος ὅτι θὰ ἀνεκρυθῶ πάλιν ἐκείνην, ἀλλὰ πολὺ πιθανὸν ἔνεκα τῆς ἀριστεύσεως μου εἰς νέαν κατοικίαν τὰ ὄνειρά μου δὲν θὰ ἔχωσι ἔλθην τὴν εὐχαρίστησιν ἣν θὰ εἶχον ἄνευ τῆς ἀλλαγῆς ταύτης. Τί συμβαίνει; ἔλθην τὴν νύκτα ἀνευρεῖσθαι ἄνθρωπον τυφλὸν εἰσερχόμενον εἰς ἄγνωστον οἰκίαν καὶ ἀκούω ἂν ἀντιγῆ θρηνηδὴς καὶ πνιγμένη φωνὴ γυναικός.

Οὔτε δι' ἔρωτα, οὔτε διὰ γάμον.

Ἐδδομάς παρήλθε, ἐγὼ δὲ εὐρίσκομαι εἰς τὸ ζενίθ τοῦ ἔρωτός μου ἐνοῶν τῶρα ἔλθην τὴν σφοδρότητα τοῦ πάθους μου· ἐβεβαιώθη ὅτι ὁ αἰφνίδιος οὗτος ἔρωτος θὰ διαρκέσῃ ἐφ' ὅρου ζωῆς καὶ ὅτι δὲν ἦτο παροδικὸς ἐνθουσιασμός, ὅστις ἐξαλείφεται διὰ τοῦ χρόνου ἢ τῆς ἀπουσίας· αἰσθάνομαι ὅτι εἴτε ἡ πρότασίς μου γίνη δεκτὴ εἴτε ὄχι, ἡ γυνὴ αὕτη θὰ εἶναι ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖός μου ἔρωτος.

Μέχρι τοῦδε ἔκαμα μικρὰς προόδους πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ πόθου μου, τὴν ἐδέξω καθ' ἑκά-

Ο ΕΝ ΝΙΚΑΙΑΙ ΣΕΙΣΜΟΣ.

Ἡ πρῶτα μετὰ τὸν σεισμόν.

στην, διότι παραμονεύω τὰς ἐξόδους καὶ εἰσόδους τῆς, καὶ ἐκείσε, ὅτε τὴν συναντῶ ἀνακαλύπτω νέον θέλητρον ἐν αὐτῇ, καὶ νέαν χάριν. Ἐν τούτοις ὁ Κενιὸν εἶχε δίκαιον, ἢ φραϊότης τῆς εἰχῆς τὸ ἰδιαιτέρον, τὸ πρόσωπον αὐτὸ τὸ σεμνὸν καὶ ἄγρον, οἱ ρεμβάζοντες αὐτοὶ μέλανες ὀφθαλμοὶ οἵτινες φαίνονται περιπλανώμενοι πάντοτε μακρὰν, δὲν ἀπαντῶνται συνήθως, τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν παράδοξον μαγείαν ἣν ἐξασκαί ἐπ' ἑμοῦ. Ἡ συμπεριφορά τῆς εἶναι πλήρης χάριτος, θαδίζει πάντοτε μὲ τὸ ἴδιον θῆμα, τὸ πρόσωπόν τῆς εἶναι πάντοτε ἤρεμον καὶ φαίνεται ὅτι συνομιλεῖ σπανίως μὲ τὴν γράϊαν συντροπῶν τῆς ἢ ὑπερέτριαν, ἦτις πάντοτε τὴν συνοδεύει ἐκ τοῦ πλησίον, καὶ αὐτὴ ἡ γυνὴ μοὶ φαίνεται ὡς αἰνίγμα· σχεδὸν δὲ ἀπελπίζομαι νὰ εὕρω τὴν λύσιν.

Περὶ τοῦ παρελθόντος τῆς ἔμαθον κατὰ ὄνομαζεται Παυλίνα (ὄνομα γλυκὸ καὶ ὕπερ τῆ ἀρμόζει) Παυλίνα Μάρκ, ὅστε εἶναι ἀγγλίς, ἂν καὶ κάποτε τὴν ἀκούω νὰ λέγῃ ἰταλικὰς λέξεις εἰς τὴν ὑπερέτριαν, τὴν γράϊαν Ἀνέζαν. Φαίνεται ὅτι δὲν γνωρίζει κανένα καὶ οὐδὲς ἤξεύρει περισσότερο ἐμοῦ πρὸς τ' ἀφορῶντα εἰς αὐτὴν, ἐγὼ τουλάχιστον γνωρίζω ὅτι ἦλθεν ἀπὸ τὸ Τουρίνον καὶ αὐτὸ εἶναι περισσότερο ἀφ' ὅτι γνωρίζω ἐκεῖνοι οἵτινες δὲ ἐπιπροσφόρησαν περὶ αὐτῆς.

Ἐγὼ πάντοτε τὰ ἴδια δωμάτια καὶ ὑπέκειμαι εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ Ταντάλου νὰ κατοικῶ ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ ἐν ἣ καὶ ἡ προσφιλέη Παυλίνα, χωρὶς νὰ εὐρίσκω ἀφορμὴν νὰ τὴν πλησιάσω· ἡ γράϊα Ἀνέζα τὴν ἐπιτηρεῖ ὡς ἀληθῆς ἰσπανίς παιδαγωγός, καὶ οἱ μέλανες ὀφθαλμοὶ τῆς μοὶ ῥίπτουν ταχὺ καὶ δὴσπιστον βλέμμα ὁσάκις συναντῶ τὰς δύο γυναῖκας καὶ τὰς χαρῆτάς, ὅπερ εἶναι συγχωρημένον εἰς οὐκίαν.

Ἔως ἐδῶ περιορίσθη εἰς τὴν φιλοφροσύνην ταύτην ἐπειδὴ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ὁ τρόπος τῆς Παυλίνας δὲν μὲ ἐνθαρρύνουν ποσῶς· δέχεται τὸν χειριζομένον μου σοβαρῶς, μὲ ἐπιφιλίαν καὶ ἀδιαφορίαν καὶ οὕτω πείθεται ὅτι ὁ αἰφνίδιος ἔρωσ δὲν εἶναι ἀμυβιασῶς, παρηγορημαί ὅμως ἐλπίζω ὅτι ἡ τύχη μοὶ ἐπιφυλάττει τὴν κρείττον· ἄλλως ἡ συνάντησίς μου δὲν ἐγένετο ἄνευ τινὸς σκοποῦ.

Ὅστε δὲν δύναμαι νὰ πράξω πρὸς τὸ παρὸν ἄλλο ἢ νὰ κρύπτωμαι ὅπισθεν τῶν πυκνῶν ἐρυθρῶν παραπετασμάτων τοῦ παραθύρου μου, καὶ νὰ κατασκοπεύω τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας μου ὅταν ἐξέρχηται καὶ εἰσέρχηται ἐπιτηρούμενον ὑπὸ τῆς γράϊας Ἀνέζας, ἀλλ' εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ λαμβάνω προφυλάξεις, διότι ἡ παιδαγωγὸς μὲ συνέλαθεν ἅπας, καὶ τώρα ὅπταν διέρχονται τὴν βλέπω διευθύνουσιν τὸν δουρηστικὸν βλέμμα τῆς πρὸς τὴν κρύπτην μου· ἀρχομαί τῆ ὄντι νὰ ἀποστρέφωμαι αὐτὴν τὴν Ἀνέζαν. Ἐν τούτοις ἐὰν δὲν ἐπροχώρησα, τουλάχιστον εἶμαι εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν, ἀναπνέων τὸν αὐτὸν ἀέρα μὲ τὴν Παυλίαν καὶ ὑπεμένω ἀναβάλλων τὴν ἔκφρασιν τοῦ πάθους μου εἰς εὐκαιρίαν τινὰ ἦτις δεδαίως θέλει παρουσιασθῆ ποτέ.

Ἰδοὺ πῶς συνέβη.
Ἐσπέραν τινὰ ἤκουσα τι νὰ πῖπτη, ἦτο θραυσις βέλοιο, καὶ κατόπι ἀπελπιστικῆν κραυγῆν· ἐξέρχομαι ἐσπευσμένως ἐκ τοῦ δωματίου μου, καὶ βλέπω τὴν Ἀνέζαν κειμένην ἐπὶ τῆς κλίμακας, ἐν τῷ μέσῳ συντριμμάτων πολυτίμων κωσθίικων τεύχων τῆς οἰκοδομοῦντος ὅστε οὕτω ἡ κοθουμένη εὐκαιρία ἐπαρουσιάζεται ἐνώπιόν μου.

Μὲ τὴν θρασεῖαν προσποίησιν ἦν δίδει ὁ ἔρωσ, ἔτρεξα εἰς τοῖς βῆμαίς τῆς, τὸσον ἐπιθύμω

ὡς ἐὰν ἦτο ἡ μήτηρ μου καὶ προσεπάθων νὰ τὴν ἐγείρω δαικνύων τὴν τρυφερωτέραν πρὸς αὐτὴν συμπάθειαν, ἀλλὰ κατέπεσε καὶ μοὶ εἶπεν γογγύζουσα ὅτι εἶχεν τὸν πόδα τεθραυσμένον.
Ἐγνώριζον ὅτι ἡ Ἀνέζα δὲν ἐγνώριζε καλῶς τὴν ἀγγλικὴν, ὅστε τὴν ἠρώτησα ἰταλιστὶ τί εἶχεν, τότε ἐξουγιγνήθη ἀκούουσα μὲ ὀμιλοῦντα τὴν γλώσσαν τῆς καὶ ἔμαθον ὅτι εἶχεν ἐξαρθρῶσαι τὸ γόνυ, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὅστε δὲν ἠδύνατο πλεόν νὰ ἐγερθῆ· ἀμέσως ἐγὼ προσεφέρθην νὰ τὴν μεταφέρω εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, καὶ ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον τὴν ἐσέχωσα καὶ τὴν μετέφερον ἐπάνω.

Ἡ Παυλίνα ἴστατο ἐπὶ τῆς κλίμακας· οἱ μέλανες ὀφθαλμοὶ τῆς ἦσαν ἠνεωγμένοι καὶ ἐφαίνετο ἔντρομος· ἐστάθην ὀλίγα λεπτὰ διὰ νὰ τῇ ἐξηγήσω τὸ τί συνέβη, μετέφερον τὴν γράϊαν εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς καὶ τὴν ἔβασ ἐπὶ τῆς κλίνης, ἔστειλα ἀμέσως τὴν ὑπερέτριαν νὰ φέρῃ τὸν ἱατρὸν, καὶ ἐνῆ ἠτοιμαζόμεν ν' ἀναχωρήσω, ἡ Παυλίνα μ' εὐχαρίστησε μὲ ἤρεμian καὶ ὡς μοὶ ἐφάνη μὲ ἀδιαφορίαν δι' ὅσα ἔπραξα, οἱ βρεμβοὶ ὀφθαλμοὶ τῆς συνήρτησαν τοὺς ἰδικούς μου καὶ ὅμως δὲν ἐφαίνοντο ὅτι τοὺς εἶδον, ναί, πρέπει νὰ ὀμολογήσω ὅτι ἡ βῆσά μου φαίνεται ὅτι εἶναι ὀλίγον τι ἀναίσθητος, ἀλλὰ ὅποια φραϊότης εἶναι ἡ ἰδικὴ τῆς! μὲ τὰ κανονικά καὶ λεπτὰ χαρακτηριστικά τῆς! μὲ τὴν χαρισίαν μορφήν τῆς μὲ τὴν πυκνὴν καὶ μακρὰν κόμην τῆς, μὲ τοὺς παραδόξους μέλανες ὀφθαλμούς τῆς, δεδαίως δὲν γνωρίζω εἰς τὴν οἰκουμένην ἄλλην γυναῖκα ὁμοίαν. Ὅταν τὴν ἀπεχαίρθησα μοὶ ἔβαινε τὴν χεῖρα, χεῖρα τὸσον μικρὰν ἀπαλὴν καὶ τρυφερὰν, ὅστε μετὰ δυσκολίας συνεκράτησα ἐμαυτὸν τοῦ νὰ προσκολληθῶ τὰ χεῖρά μου ἐπ' αὐτῆς, καὶ νὰ τῇ εἶπω ὅτι πρὸ μηνῶν ἐσυλλογιζόμεν αὐτὴν καὶ μόνον αὐτὴν, ἀλλὰ τοιαύτη διαγωγὴ θὰ ἦτον ἀδιὰκριτος κατὰ τὴν πρώτην συνέντευξίν μας τὴν μάλλον καθ' ὅσον ἡ Ἀνέζα ἔκειτο ἐκεῖ καὶ μὲ ὄλον τῆς τὸν πόνον παρετήρει μὲ ὀφθαλμοὺς πλήρεις δυσπιστίας πάντα τὰ κινήματά μου, ὅστε περιορίσθη εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐπιθυμίας μου ὅπως δυνήθω καὶ πάλιν νὰ φανῶ χρήσιμος, καὶ ἀπεσῶρθην ἀβροφρόνως.

Ἀλλ' ἡ βέλος ἐρράγη· ἡ χεῖρ μου ἤγγισεν τὴν ἰδικὴν τῆς, ἡ Παυλίνα καὶ ἐγὼ δὲν εἴμεθα πλεόν ἔνοι πρὸς ἄλληλους.
Τὸ πάθημα τῆς γράϊας Ἀνέζας, καίτοι ὄχι τὸσον σοβαρὸν ὅσον τὸ ἐνόμizεν, τὴν ἐκράτησεν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας εἰς τὸ δωμάτιόν καὶ ἤλπιζον ὅτι αὐτὸ θὰ μὲ εἶδεν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ ἐπιφραλήθω τῆς μετὰ τῆς κυρίας τῆς γνωριμίας, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἦτο ἀνάλογον πρὸς τὴν προσδοκίαν μου. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ὡς ἠδυνήθην νὰ πληροφόρηθῆ ἡ Παυλίνα δὲν ἐγκατέλειπον τὴν οἰκίαν, μόνον ἅπας καὶ τις τὴν συνήρτησα, ἐπὶ τῆς κλίμακας, καὶ προσποιόμενος μέγα ἐνδιαφέρον διὰ τὴν γράϊαν τὴν ἠρώτησα περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ μοὶ ἐφάνη ὡς στενωχωρημένη καὶ τὸσον προφυλακτικὴ ὅστε ἡ συνομιλία διεκόπητο, δὲν ἤμην δὲ τὸσον ἀλαζῶν ὅστε νὰ ἀποδώσω τὴν στενωχωρίαν τῆς καὶ τὴν ἐπιφυλακτικότητά τῆς εἰς τὴν ἰδίαν αἰτίαν ἦτις μὲ ἔκαμνε νὰ ἐρωθῶ καὶ νὰ τραυλίζω ὅταν τῇ ὀμιλοῦν.

Τέλος προίαν τινὰ τὴν εἶδον ἐγκαταλείπουσαν μόνην τὴν οἰκίαν καὶ ἀμέσως ἔλαθον τὸν πῖλόν μου καὶ τὴν ἠκολούθησα εἰς τὸ πεζοδρόμιον ὅπου ἔσπευσε νὰ τὴν συναντήσω. Ἀφοῦ ἐπληροφόρηθην κατὰ τὸ σύνθημα καὶ τὴν Ἀνέζαν ἔμεινα πλησίον τῆς καὶ ἐσπεύτομην νὰ φέρω τὰς σχέσεις μας εἰς καλλίτερον σημεῖον.
— Κατοικεῖτε πρὸ καιροῦ εἰς Ἀγγλίαν; δεσποινὶς Μάρκ, τῇ εἶπεν.

— Πρὸ ὀλίγου καιροῦ, ἀπὸ τινων μηνῶν, ἀπεκρίθη.
— Τὴν παρελθούσαν ἄνοιξιν ὡς εἶδον εἰς Τουρίνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.
Ἐρρίψτε τοὺς ὀφθαλμούς τῆς ἐπάνω μου μὲ παράδοξον καὶ ἀμήχανον βλέμμα.
— Σὰς συνήρτησα ἐκεῖ πρωτὴν τινα μὲ τὴν γράϊαν ὑπερέτριαν σας, ἐπρόσθεσα.
— Ναί, ἐπιχαίνομεν συχνά.
— Εἰσαθε Ἀγγίλις; ὑποθέτω, τὸ ὄνομά σας δὲν εἶναι ἰταλικόν.
— Μάλιστα, εἶμαι ἀγγίλις.
Ἐμίλει ὡς ἐὰν μὴ ἦτο πολὺ θεαταί, δι' ὅσα ἔλεγεν, ὡς ἐὰν ἦτο ἐντελὸς ἀδιάρωτος εἰς ὅτι ἔλεγεν.
— Ἐδῶ ἦρθε εἰς τὸν τόπον σας, δὲν ἐπιστρέφετε εἰς τὴν Ἰταλίαν;
— Δὲν γνωρίζω, ἄγνωστο.
Ὁ τρόπος τῆς Παυλίνας δὲν ἦτο ποσῶς ἐνθαρρυντικός· ἔκαμα πολλὰς ἀποσπείρας ὅπως μάθω τὴν περὶ τῶν ἔσεων καὶ τῶν διαθέσεων τῆς, ἐὰν ἤξευρε νὰ παίξῃ ἢ νὰ ψάλλῃ, ἐὰν ἤγάπα τὴν μουσικὴν, τὴν ζωγραφικὴν, τὰ ἀνήθη, τὸ θέατρον ἢ τὰ ταξείδια, ἐὰν εἶχε πολλοὺς συγγενεὶς ἢ φίλους, καὶ διασπορὰς ἀπέτεινον αὐτῇ τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ἀλλ' αἱ ἀπαντήσεις δὲν ἦσαν οὐδὲλλως εὐάρεστοι, ἢ ἀπέφευγε τὰς ἐρωτήσεις μου, ὡς ἐὰν ἦτο ἀποφρασιμένη νὰ μὴ μάθω τίποτε περὶ αὐτῆς ἢ ἐφαίνετο ὅτι δὲν τὰς ἐνόει, ἐγὼ δὲ ἐπειθήθη τὴν πολλὰ ἐρωτήσεις τὴν ἐστενωχωρῶν, ὅστε μετὰ τὸν μικρὸν περιπάτον μας ἔμεινε πάλιν αἰνίγμα δι' ἐμέ.
Ἐν μόνον πρᾶγμα μ' ἐπαρηγόρησε, ὅτι δὲν εἶδον τὴν ἐλαχιστὴν ἐπιθυμίαν νὰ μὲ ἀποφύγῃ, διότι διήλθον ὅτι καὶ τρίς πρὸ τῆς οἰκίας, καὶ δὲν μοὶ ἐφάνη ὅτι ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ, ὅπερ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ πράξῃ ἐὰν ἤθελε νὰ ἀπυλαγῆ τῆς παρουσίας μου. Δὲν ὑπῆρχε ἐπιτήδευσις εἰς τοὺς τρόπους τῆς, τὴν εὐρίσκον πολὺ ἡσυχον, ἀφελῆ καὶ ἀπλουστατῆν καὶ ἐπειτα ἦτο τὸσον ὠραία ὅστε ἤμην τρελλός, τρελλός ἐξ' ἔρωτος.

Μετ' ὀλίγον εἶδον ὅμως ὅτι οἱ μέλανες ὀφθαλμοὶ τῆς γράϊας Ἀνέζας μὰς κατασκόπευσον ὅπισθεν τῆς δικτυωτῆς θυρίδος τῆς αἰθούσης, εἶχεν ἐγκαταλήψῃ τὴν κλίνην τῆς διὰ νὰ θεβαιωθῆ ὅτι οὐδὲν κακὸν συνέβαινε εἰς ἐκείνην, ἦν ἦτο ἐπιφορημένη καὶ προστατεύει. Προσελήθην διὰ τὴν κατασκόπευσιν ταύτην ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τὴν ἀποφύγῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος, πλην εὐτυχῶς, πρὶν ἢ ἡ Ἀνέζα δυνήθῃ νὰ ἐξέλθῃ, χωλαίνουσα ἀκόμη, συνήρτησε συνεχῶς τὴν Παυλίαν τοιοῦτοτρόπως. Ἐφαίνετο εὐτυχῆς καὶ ἐγὼ ἔχαρον ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ· τὴν μόνην δυσκολίαν ἦν εἶχον νὰ νικήσω ἦτο νὰ τὴν πείσω νὰ ὀμιλήσῃ· ἤκουεν ὅτι τῇ ἔλεγον χωρὶς νὰ μοὶ ἀπαντήσῃ καὶ χωρὶς νὰ μοὶ κάμῃ τὴν παραμικρὰν παρατήρησιν, περιορίζομένη μόνον εἰς νὰ καὶ ὄχι, ἐὰν κατὰ τύχην (ἀλλὰ τοῦτο συνέβαινε σπανίως) μοὶ ἀπέτεινον ἐρωτήσεις τινὰς, ἢ ἔλεγε φράσιν διεδοκίμησαν τῶν συνήθων, τοῦτο δὲν παρετεινέτο ἐπὶ πολὺ. Ἀπέδιδον τοῦτο πρὸ πάντων εἰς τὴν συστολήν τῆς καὶ εἰς τὸν περιορισμένον δῖον τῆς διότι τὸ μόνον πρόσωπον μὲ τὸν ὅποιον ἠδύνατο νὰ ὀμιλήσῃ ἦτον αὐτὴ ἡ τρομερὰ γράϊα Ἀνέζα.

Μολοντί πᾶσα λέξις καὶ πᾶν ἀγγίλιμα τῆς Παυλίνας μοὶ ἀπεδείκνυον ὅτι εἶχεν λάβει ἀρίστην ἀγωγὴν καὶ ὅτι ἦτο καλῶς ἀνατεθραμμένη, ἔμεινα ἐκστατικὸς πρὸς τὴν ἐν τῇ φιλολογοῦν ἀμάθειάν τῆς. Ἐὰν ἀνέφερον συγγραφεῖα τινὰ ἢ τίτλον βιβλίου τινὸς δὲν ἔκαμεν οὐδεμίαν παρατήρησιν ἢ μὲ ἠτένετο ὡς ἐὰν τὴν ἔβλεπον εἰς ἀμύχαναν ἢ ὡς ἐὰν τὴν στενωχωρημένην διὰ τὴν ἀγνοίαν τῆς. Μολοντί τὴν ἔβλεπον τώρα

πολλάκις, δὲν ἤμην εὐχαριστήμενος μὲ τὰς προόδους ὡς εἶχον κάμει παρ' αὐτῆς.
Ἡσθάνομην ὅτι δὲν ἐπέτυχον νὰ βίξω τὴν εὐαίσθητον χορδὴν τῆς καρδίας τῆς.
Ἄμα ἡ γράϊα ὑπερέτρια ἢ παιδαγωγὸς ἢ φίλη, ἢ ἀδιάρωτον ὅτι καὶ ἂν ἦτο, ἀνέρωσεν, ἔμαθον πολὺ λυπηρὸν εἶδρον. Ἡ ἰδιοκτητὶς μὲ ἠρώτησεν ἐὰν ἠδυνάμην νὰ συστήσω τὴν κατοικίαν τῆς εἰς τινα γινώριμόν μου· προσέθεσε μάλιστα εὐγενῶς εἰς ἄλλον τινὰ ὡς ἐμὲ ἐπειδὴ ἡ δεσποινὶς Μάρκ ἀνεχώρει καὶ ἡ ἰδιοκτητὶς πραεῖμα νὰ ἔχῃ ἐνοικιαστῆν φίλον μου.
Ἡμην βέβαιος ὅτι αὐτὸ ἦτο ἀπάτη ἐκ μέρους τῆς διεστραμμένης ἐκείνης γράϊας Ἀνέζας ὅπως ἀντιπράξῃ· ἔρριπεν ἀπεχθῆ βλέμματα ὁσάκις συνηντῶμθα εἰς τὴν κλίμακα, μοὶ ἀπεκρίνετο μὲ ἀνυπόφορον τρόπον ὁσάκις τὴν ἠρώτων ἐὰν ἦτο ἐντελὸς καλὰ, τέλος ἠσθάνομην ὅτι ἦτο ὁ ἐχθρὸς μου, ὅτι εἶχεν ἐνοήσει τὸ αἰσθητῶ μου πρὸς τὴν Παυλίαν καὶ ὅτι ἔκαμεν ὅτι ἦτο ἐντελὸς καλὰ, τέλος ἠσθάνομην νὰ πληροφόρηθῃ κατὰ πόσον ἐξετεινέτο ἡ ἐξουσία ἢ ἡ ἐπιρροή τῆς ἐπὶ τῆς νέας κύρης, ἀλλὰ πρὸ τίνος εἶχον παύσει νὰ τὴν θεωρῶ ὡς ἀπλήρη ὑπερέτριαν, καὶ ἡ εἰδήσις ὅτι αἱ συγκαταίκοι μοὶ ἐμελλον ν' ἀναχωρήσωσι μὲ ἐπέθεν ὅτι διὰ νὰ φέρω εἰς καλὸν πέρας τὸν ἔρωτά μου πρὸς τὴν Παυλίαν ἔπρεπε χωρὶς ἄλλο νὰ συμφιλιωθῶ μὲ τὴν δυσάρεστον αὐτὴν γράϊαν, δι' ὃ καὶ τὸ ἴδιον ἐσπείρας, ἀκούων αὐτὴν καταβαίνουσιν τὴν κλίμακα, ἤνοιε αἴφνης τὴν θύραν μου καὶ εὐρέθην πρὸ αὐτῆς.

— Κυρία Ἀνέζα, εἶπον μὲ τὴν ἀπαιτούμενην εὐγένειαν, εὐαρεστήθητε νὰ εἰσέλθῃτε εἰς τὸ δωμάτιόν μου, ἐπιθύμωμεν νὰ σὰς ὀμιλήσω.
Μοὶ ἔρριψεν ταχὺ καὶ δὴσπιστον βλέμμα, ἀλλὰ μολοντοῦτο ὑπήκουσε, καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν προσφύρων αὐτῇ κάθισμα.
— Τὸ γόνυ σας εἶναι ἐντελῶς καλὰ; ἠρώτησα ἰταλιστὶ μετὰ συμπάθειας.
— Ἐντελῶς καλὰ, κύριε, ἀπεκρίθη λακωνικῶς.
— Θέλετε, ποτήριον λευκοῦ οἴνου; ἔχω ἐδῶ κάλλιστον.
Ἡ Ἀνέζα μὲ ὄλας τὰς ἐχθρικές μας σχέσεις δὲν ἀπεποιήθη τὴν πρόστασίν μου καὶ ἀμέσως τῇ ἔδωκα τὸ ποτήριον πλήρες καὶ παρετήρησα ὅτι τὸ ἐπις μὲ μεγάλην εὐχαριστήριον.
— Ἐλπίζω ὅτι ἡ δεσποινὶς Μάρκ ἔχει καλῶς δὲν τὴν εἶδον σήμερον.
— Εἶναι καλὰ.
— Περὶ αὐτῆς ἤθελον νὰ σὰς ὀμιλήσω, τὸ ἐμαντεύσατε ἴσως;
— Τὸ ἐμάντευσα, εἶπε, καὶ ἐνῶ ὀμιλεῖ ἡ Ἀνέζα μοὶ ἔρριπτε τὸ αὐτὸ πάντοτε βλέμμα πλήρες δυσπιστίας.
— Μάλιστα, ἐξηκολούθησα, οἱ ἄγρυπνοι καὶ πιστοὶ ὀφθαλμοὶ σας εἶδον ἐκεῖνο ὅπερ δὲν ἐπιθυμῶ ποσῶς νὰ κρύψω· ἀγαπῶ τὴν Κυρίαν Παυλίαν.
— Δὲν εἶναι πλάσμενὴ διὰ ἔρωτα, εἶπεν ἡ Ἀνέζα μὲ ἄνοστον τρόπον.
— Ἀλλὰ πῶς; μία τὸσον ὠραία γυνὴ εἶναι πλάσμενὴ διὰ νὰ ἀγαπᾶται· τὴν ἀγαπῶ καὶ θέλω νὰ τὴν νομφευθῶ.
— Δὲν εἶναι πλάσμενὴ διὰ ὑπανόρθειαν.
— Ἄκουσον Ἀνέζα, σοὶ λέγω ὅτι βέλο νὰ τὴν πάρω, εἶμαι ἄνθρωπος καθὼς πρέπει καὶ πλούσιος, ἔχω εἰσόδημα πενήτην χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν.
Ἐὰν ἀριθμὸς οὗτος (ποσὸν μέγιστον κατὰ τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς) ἔφερε τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.
Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς διασταυρούμενοι μὲ τοὺς ἰδικούς μου εἰδείκνυον πάντοτε ὀλίγην συμπα-

θειαν ὡς συνήθως, ἀλλ' ἡ ἔκφρασις τῆς ἐκπλήξεως καὶ τὸ σέβας ὅπερ ἐφαίνετο αὐξάνον ὄλονεν μὲ ἔκαμον νὰ ἐνοήσω τὸ ζωηρότερον τῆς αἰσθητήρα, τὴν ἀπληρσίαν.
— Τώρα λάβετε τὸν κόπον νὰ μοὶ εἴπητε διατὶ δὲν δύναμαι νὰ νομφευθῶ τὴν δεσποινίδα, εἰπατέ μοι παρακαλῶ ποιοὶ εἶναι οἱ γονεῖς τῆς διὰ νὰ δυνήθω νὰ τοῖς ζητήσω τὴν χεῖρα τῆς θυγατρὸς των.
— Δὲν εἶναι πλάσμενὴ διὰ ὑπανόρθειαν.
Αὐτὸ ἦτο πᾶν ὅτι ἠδυνήθην ν' ἀποσπάσω ἀπὸ τοῦ στόματος τῆς γράϊας ἐκείνης ἰταλίδος ἦτις δὲν ἠθέλησε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ μοὶ εἴπῃ τι περὶ τῆς οἰκογενείας ἢ τῶν φίλων τῆς Παυλίνας, καὶ περιορίζετο νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ὅτι δὲν ἦτο πλάσμενὴ οὔτε δι' ἔρωτα οὔτε διὰ γάμον.

(Ἐπεται ἡ συνέχεια)

Ο ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΕΒΕΚΚΑΣ.

(Μετὰ εἰκόνας, ὄρα σελ. 169.)

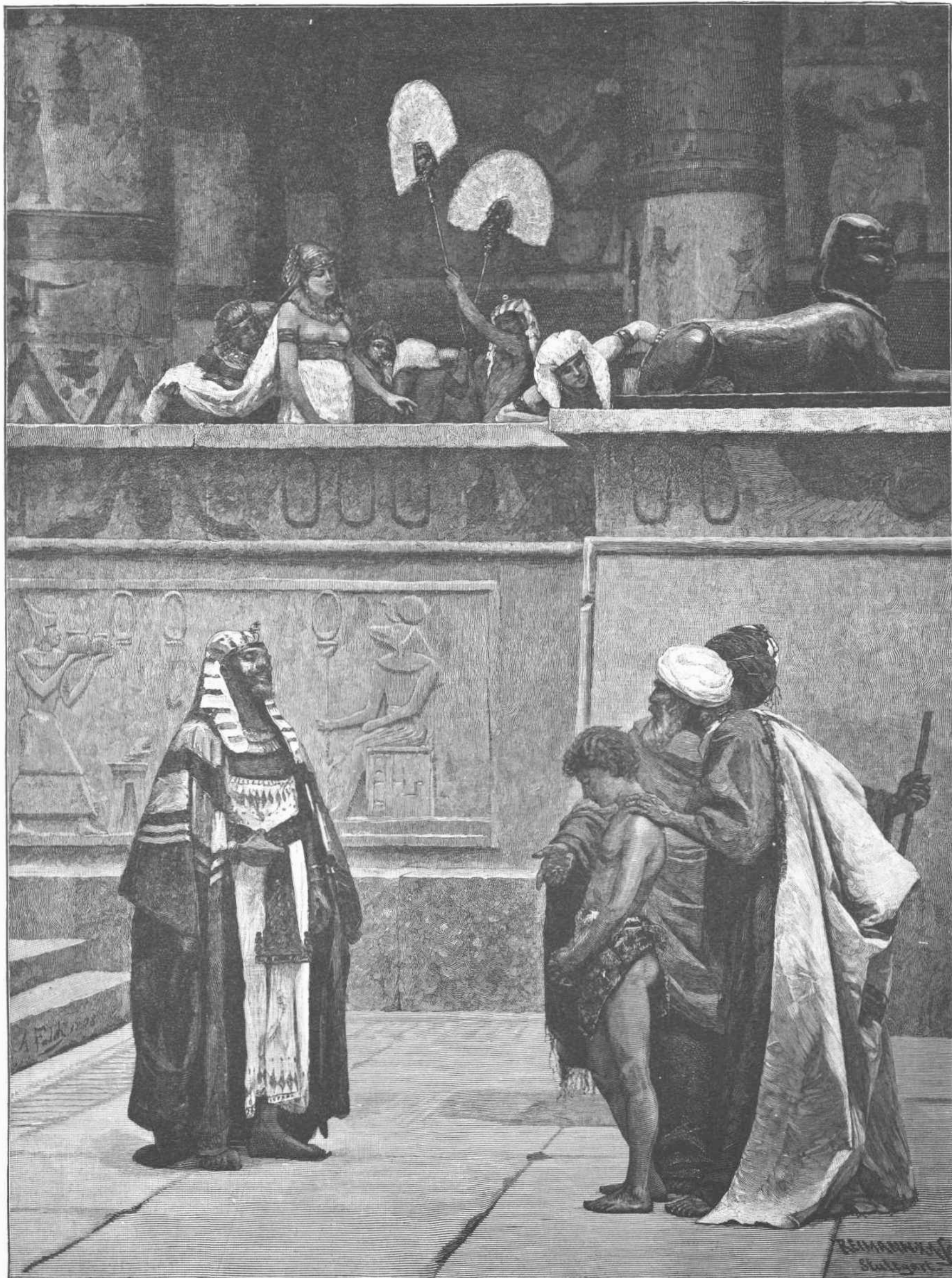
ΚΑΤΑ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας, ἀναπτυχθεισῶν τῶν ἐθνογραφικῶν γνώσεων, ἐπῆλθε νέα φάσις ἐν τῇ βιβλικῇ λογομένη ζωγραφικῇ, τῇ ζωγραφικῇ δηλ. ἐκείνῃ, ἦτις τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρῆται ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Πρὸ τριάκοντα ἔτι ἐτῶν αἱ εἰκόνες, αἱ παριστάσεις βιβλικὰ ἀντικείμενα, ἦσαν καπῶς μονότοναι καὶ ὀρυθμὸς αὐτῶν ἠδύνατο νὰ κληθῆ ἀρχαῖος Ἑλληνικός· σήμερον ὅμως οἱ καλλιτέχναι περῶνται νὰ δώσωσιν εἰς τὰς εἰκόνας ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς τὸν ἀνήκοντα αὐταῖς τόπον καὶ ὡς πρὸς τὰς τοποθεσίας καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐνδομασίας. Ὁ πανδαμάτωρ χρόνος δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστρέψῃ τὰς παραδόσεις, καὶ ἐν ταῖς παραδόσεις ταύτας εὐρίσκει ὁ καλλιτέχνης τῇ βοήθειᾳ θεσπιῶν μελετῶν τὴν θάσιν, ἐφ' ἧς νὰ στηριχθῆ. Τὰ μάλιστα συνετέλεσεν εἰς τοῦτο καὶ ἡ φωτογραφία, ἦτις πιστῶς ἀντιγράφει καὶ ἀπεικονίζει πᾶν τὸ ἀνακαλυπτόμενον ἀρχαῖον λείψανον. Ὅτω γινώσκωμεν σήμερον ὅτι λαοὶ τινες τῆς Ἀνατολῆς, ὡς οἱ κάτοικοι τῆς Ἀραβίας, τῆς Συρίας, τῆς Παλαιστίνης, τῆς Μεσοποταμίας διετήρησαν σχεδὸν τὴν ἐνδομασίαν τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, πολλὰ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων αὐτῶν. Φανερόν εἶναι πόσον σημασίαν εἶχον διὰ τὴν νεωτέραν καλλιτεχνίαν αἱ τοιαῦται μελέται, καὶ σήμερον δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ πλάσωμεν διὰ τῆς φαντασίας ἰδανικὰ ἀντικείμενα, ἀφ' οὗ ἔχομεν πρόχειρα τὰ πραγματικά.

Ἐπὶ τὸ νεώτερον τοῦτο πνεῦμα ἐγένετο καὶ ἡ παρατιθεμένη ὠραία εἰκὼν, ἡ παριστάσις τὸν ἀποχωρισμὸν τῆς Ρεβέκκας. Ὁ Ἐλεάζαρ, ὁ παλαιὸς καὶ πιστὸς τοῦ Ἀβραάμ δούλος, ἀποσταλεῖς παρὰ τοῦ κυρίου του εἰς τὴν ἀρχαίαν

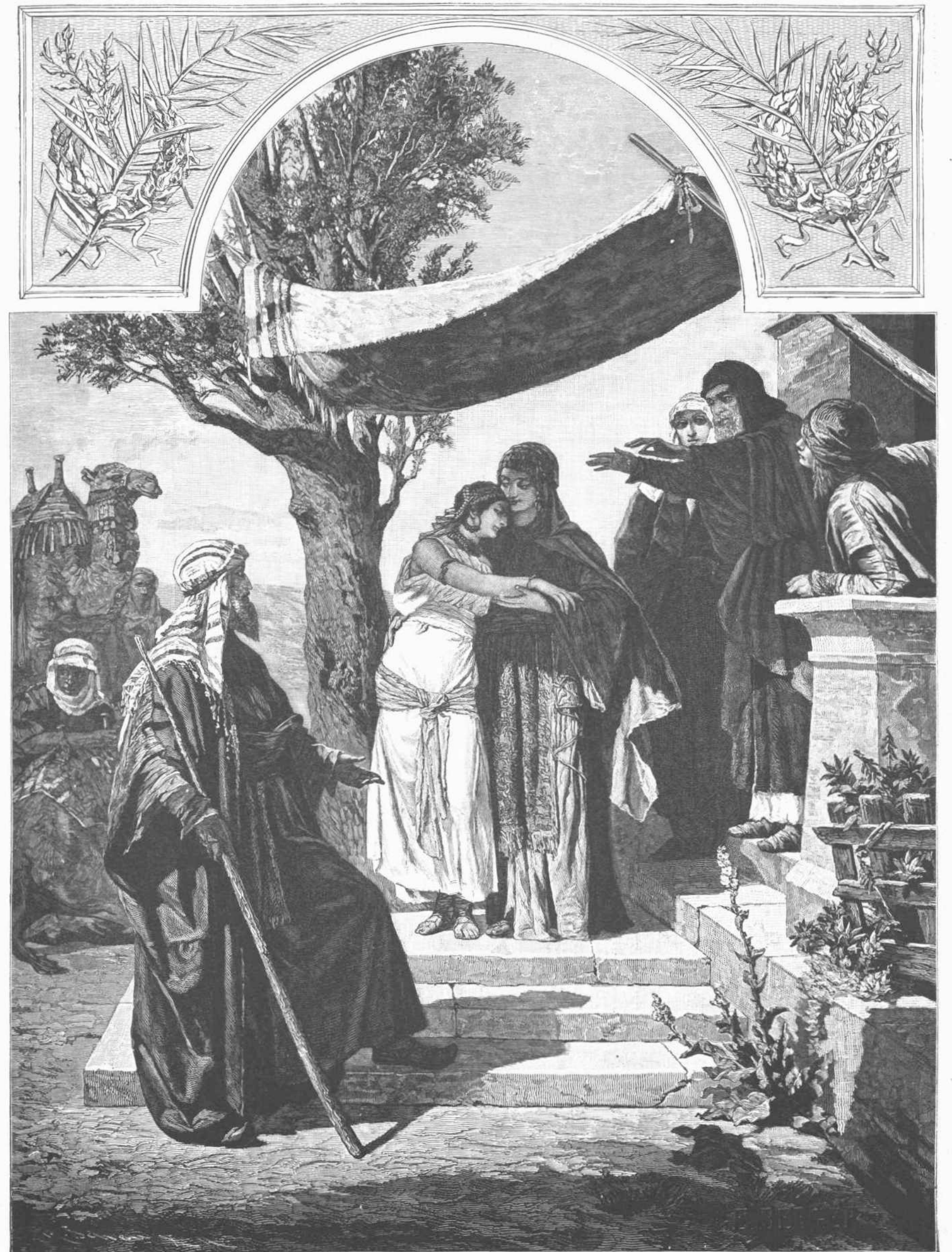
πατρίδα του, ὅπως ἀναζητήσῃ διὰ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰσαὰκ ἀνταίαν γυναῖκα, εὕρον ἐν τῇ εὐδαίᾳ καὶ σεμνῇ Ρεβέκκᾳ τὸ πρότυπον τοῦτο τῆς συζύγου, τῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν Ἰσαὰκ προσδιορισθείσης. Ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τῶν γονέων τῆς Ρεβέκκας ἐξήρτησεν αὐτὴν μεθ' ὅλης τῆς ἀξιοπροσέτιας καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβε τὴν συγκατάθεσιν ὄλων τῶν συγγενῶν, προσεκάλεσεν αὐτὴν, ὅπως τὸν ἀκολουθήσῃ, διότι ὁ πιστὸς ὑπῆρέτης ἐνοσεῖ τὴν ἀνυπομονήσιν τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἰσαὰκ. Καὶ προσεπάθει μὲν ἡ μήτηρ τῆς Ρεβέκκας νὰ παρατείνῃ ἐπὶ τινα χρόνον ἐπὶ τὸν σκληρὸν ἀποχωρισμὸν· ἀλλ' ὁ Ἐλεάζαρ ἐπέμεινε καὶ τέλος ἀπερασίθη ἡ ἀναχώρησις. Ἡ μήτηρ ἀσπάζεται τὴν θυγατέρα τῆς, ὁ πατήρ τῆς, ἀνεψιὸς τοῦ Ἀβραάμ, τὴν σφίγγει εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τὴν εὐλογεῖ, πεποθῶς ὅτι καὶ μακρὰν ἀπερχομένη δὲν θὰ ἦναι ξένη, ἀλλ' ἐν μέσῳ φίλων καὶ συγγενῶν. Ἐπειδόμενος ἐπὶ μιᾶς τῶν στηλῶν τῆς οἰκίας ἴσταται ὁ Λάβαν, ὁ ἀδελφὸς τῆς Ρεβέκκας καὶ τὴν παρατηρεῖ. Εἰς τὸ βάθος δὲ ἴσταται ἡ γηραία τροφὸς ἐτόιμη νὰ συνοδεύσῃ τὸ ἀγαπητὸν τῆς τέκνον μέχρι τῆς νέας κατοικίας. Αἱ κάμηλοι παρασκευάζονται· ὁ ἥλιος λάμπει φαιδρὸς ἐπὶ τῆς συγκινητικῆς ταύτης σκηνῆς, καὶ προπεμπομένη ὑπὸ τῶν εὐχῶν τῶν οἰκίαν τῆς ἀπέρχεται ἡ Ρεβέκκα εἰς τὴν νέαν αὐτῆς πατρίδα, λυπομένη μὲν ἀφ' ἐνὸς ὅτι ἀποχωρίζεται τῶν συγγενῶν τῆς, εὐδαίμων δὲ διότι προαισθάνεται ὅτι ὁ θεὸς τῆς ἔσται βίος θεάρεστος καὶ εὐτυχῆς.

Η ΠΩΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ.

Εἰκὼν Ἀρθούρου Φάλδην.

Η ΠΩΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ.

Ο ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΕΒΕΚΚΑΣ.

ΑΙ ΕΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΩΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ.
Υπό Χρ. Παπαδοπούλου.

ΟΙΣ πάσι τυγχάνει γνωστόν ότι από της Αγγλικής κατοχής της νήσου Κύπρου εδόθη άδεια όπως γίνονται ανασκαφαί εν Αμμοχώστῃ οὐχὶ πρὸς ἀνεύρεσιν ἀρχαιοτήτων, ἀλλὰ πρὸς ἀνόρουθιν καὶ ἐξαγωγήν λίθων ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐρειπίων αὐτῆς, οἵτινες ποῦ μὲν ἐξαίρονται διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, ποῦ δὲ χρησιμεύουσι τοῖς κατοικοῖς Βαρβαίων πρὸς οἰκοδομὴν νέων κτιρίων, συντελούντων πρὸς καλλωπισμὸν καὶ αὐξησιν τῆς πόλεως αὐτῆν.

Συνεπεί τῆς χορηγηθείσης άδειας ἕκαστος ἀγοράζων οἰκοπέδον τι οὐχὶ ἐκ τῶν δημοσίων δύναται ἀκωλύτως νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς καὶ ἐξαγάγῃ λίθους, οἵτινες εἰσὶν ἀνεξάντλητοι. Μεταῦθ τῶν ἰδιοκτητῶν τούτων ἀνασκαφῶν ἐσχάτως ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἐξεχώθησαν πολῦτοιμοι ἀρχαιότητες καὶ θαυμαστά κειμήλια κινούντα πολὺ τὸ διάφορον.

Κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς πόλεως Ἀμμοχώστου ἐργάται τιναὶ Ὄθωμανοὶ ἀνασκάπτοντες οἰκοπέδον τι ἀνήκον εἰς τὸν Ὄθωμανὸν Ἀχμέτ Ἀκίφ ἐφένθη ἱμάμην ἀπεκάλυψαν θεμέλια περιπλοκου κτιρίου, ὡς καὶ ἐσωτερικῶς ἐπιμελέστατα δευρηγομένον λίθινον ἐπένδυμα τοῦ ἀρχαίου τεύχους. Τὸ ἔδαφος εἶχεν ἀνασκαφῆ εἰς δύο μέτρων βάθος καὶ ἐπεκτεινομένων τῶν ἀνασκαφῶν ἐφαίνοντο ἑτέρα θεμέλια καὶ παρ' αὐτὰ οὐδὲν ἄλλο ἢ στείρα καὶ ἄγονα ἐπιχώματα, προσελθόντα ἐκ τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἀγνωστού ἐκείνου κτιρίου.

Ἐπισκέψθη οὖν τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας καὶ παρέμεινα παρὰ τοῖς ἐργάταις πολλὴν ὥραν καὶ δὲν ἔδλεπα ἢ ἀξίνην καὶ ἐξαγάγῃ τι· τὴν ἐπιούσαν λίαν πρωὶ ἀρξάμενον τῶν ἐργατῶν τῆς ἀνασκαφῆς ἰστάμην κατὰ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν καὶ εἶδον ἀπροόπτως νὰ ἐκχώνωσι μίαν κεφαλὴν ἀρχαίωκατῆν ἄλλ' εὐτελοῦς τέχνης, ὡς καὶ τρεῖς πίνακας κεραμίνους ποικίλων διαστάσεων κεκαλυμμένους ὑπὸ ὠραίων χαρακτηριστῶν δυσαναγνώστων καὶ ἐπιμέτρως λίθινον μάρμαρον, ἐφ' οὗ ἦν ἐγγεγραμμένος ποιωνογράφος τῆς ἡμφιεσμένου μακρὸν ἐπενώτην, κάτωθεν δὲ φέρων τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν·

ΚΕ ΒΟΗΘΗ ΤΩ ΣΩ ΔΟΥΛΩ
ΣΙΑΒΕΣΤΡΩ ΜΟΝΑΧΩ.

Μετὰ τινα διακοπήν τῶν ἐργατῶν ἵνα γευθῶσι τι καὶ καθαρισμὸν ἐπιλιθώματός τινος χονδροειδοῦς ἐκτεταμένου μέχρι τοῦ χείματος ἀνευρέθη κομρὸς γυναικείου σώματος, δύο μικραὶ στήλαι ἀμφότεραι μετὰ κορινθιακῶν κιονοκράνων ἀνεπιγράφων καὶ δύο ἀνδρείκελα ἀρχαίας τέχνης.

Ἀνευρέθη προετί καὶ ἕτερον τεμάχιον μαρμάρινον, ἐφ' οὗ ὑπῆρχεν ἡ ἐξῆς ἐπιγραφὴ·

ΘΗΚΑΤΟ ΛΑΓΕΙΔΗΣ
ΚΟΙΡΑΝΟΣ ΗΓΕΜΟΝΑ.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἐκ τῆς ἀνορύξεως ταύτης πρὸς ἐξαγωγήν λίθων ἐκχωθέντα πολῦτιμα ἔργα τῆς ἀρχαιότητος.

Μελετώντες λοιπὸν ἐπισταμένως καὶ ἐνδελεχῶς τὰ ἀνασκαφέντα μέρη τεκμηριώμεθα ἀνευ ἐνδοξαίου ἐκ τῆς ἱστορίας ἀδηγοῦμενοι ὅτι μετὰ τὴν παντελεῖ ἔργων τῆς περιπόστου πό-

λεως Σαλαμίνας ἐκτίσθη ἡ πόλις Ἀμμόχωστος ἐκ τῶν ἐρειπίων αὐτῆς. Ὁλοσχερῶς φθορομένη ἐκ λελαίεσμένων λίθων ληφθέντων ἐκ τῆς ἀρχαίας Σαλαμίνας, καὶ ἅπαντες οἱ πρὸς ἀνοικοδομήσιν τῆς πόλεως ἀναγκαῖοι λίθοι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ τόπῳ.

Ἡ Ἀμμόχωστος τὸ πάλαι ἀκμάσασα μεγάλη, ἐγένετο καὶ ἔδρα τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἄχρι τοῦ ἔτους 1255, ὅτε, ἐγκρίσει τοῦ πάπα Ἀλεξάνδρου Δ', ὠρίσθη αὐτῇ ἡ Λευκωσία. Κατὰ ταύτην τὴν ἐποχὴν, ὡς γνωστόν, ἐκτὸς τῶν λαμπρῶν, πολυτελῶν καὶ πλουσίων οἰκοδομῶν καὶ Ναῶν ἡ Ἀμμόχωστος ἐκείνητος καὶ τέσσαρας μονὰς. Τὰ ἐκχωθέντα ταῦτα ἐρείπια ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ μαρμαροῦ τούτου ἐπιγραφὴ οἶδει ἦμῖν ἀφορμὴν ἵνα συμπράνωμεν ὅτι τὸ κτίριον τοῦτο ἦν μόνῃ τῆς καὶ ἐπιγραφῆ αὐτῆ ἀναφέρετο εἰς τινα μοναχὸν τῆς μονῆς ταύτης καλούμενον Σιλβαστρὸν θεόμενον πρὸς Κύριον ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν παραπτωμάτων αὐτοῦ. Ἡ ἀνεύρεσις δὲ τούτων ἀγαθμάτων φαίνεται ὅτι ἐγένετο ἐν ἀρχαίῳ χρόνῳ καὶ ἴσως κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικοῦ χρόνου ἐπιφάνησαν τὰ καλλιτεχνήματα ταῦτα καὶ ἐνετάφησαν ἐκεῖ ὑπὸ νεοφύτων χριστιανῶν ἀποτροπαιοζόμενων τὰ θέθλια τῆς ἀρχαιότητος εἰδῶλια.

Αἱ προσχεῖς ἀκριβεῖς καὶ σπουδαῖαι ἔρευναι ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου θέλουσι διαφωτίσει ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Περὶ δὲ τῆς ἡρωτοριασμένης ἑτέρας ἐπιγραφῆς εὐρεθείσης ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, ἀναφερομένης δὲ εἰς τὸν Λαγεῖδαν κοίρανον, ἦν πολῦτιμος μὲν, ἀλλ' ἐλλειπής· φαίνεται δὲ ὅτι αὐτὴ ἐν τῇ οἰκίῳ τῆς μὲν μετεφέρθη ἐκ Σαλαμίνας· οἷον ἐν τῷ σάματι τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Engel βλέπομεν ὅτι καὶ ἄλλη τοιαύτη ἐπιγραφὴ ἀναφερομένη παρὸς τοὺς Λαγεῖδας ἀνεκαλύφθη ἄλλοτε ἐν Σαλαμίᾳ. Ἐκ τῆς ἱστορίας δὲ μανθάνομεν ὅτι οἱ Λαγεῖδοι οὗτοι μετὰ τὸν Μ. Ἀλέξανδρον ἦσαν τῆς νήσου καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ Κύπρος ἤμασεν.

Τοιαύτῃ ἡ ἡμέτερα ἀνακάυσις καὶ ὡς τοιαύτη καθυποβάλλομεν ὑπὸ τὴν σύντονον μελέτην τῶν σοφῶν ἀρχαιολόγων, τῶν ἀσχολουμένων ἐν τῇ νήσῳ Κύπρου.

ΠΕΡΙ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

καὶ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΚΛΑΣΙΚΙΣΜΟΥ
ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

Υπό

ΤΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ Η. C. MULLER,
καθηγητοῦ τῶν Λατινικῶν καὶ Ἑλληνικῶν ἐν τῇ Γυμνασίῳ τοῦ Ἀμστελοδάμου, ἐπιτίμου μέλους τῆς ἐν Νεαπόλει Πυθαγορείου Ἀκαδημίας.

Ἡ μελέτη τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας χρῆζει ὑπὸ πολλὰς ἐποψείας τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν προσοχῆς, κατ' ἐξοχὴν ἐν Ὀλλανδίᾳ· διὰ καὶ δὲν εἶναι ἄπο σκοποῦ νὰ ἐπανελάβωμεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Τολμῶ εἰπεῖν, ὅτι ἄλλοι μὲ προέλαθον καὶ ἐπειράθησαν νὰ ποιήσωσι προσιτὸν τὸν πλοῖστον τοῦτον ἥσανον τοῖς Γερμανοῖς. Ἐνταῦθα δὲν εὐγνωμόνας νὰ μνησθῶ τοῦ Κ^ο Bürger, πρώην γυμνασιάρχου ἐν Ἀμσφούρτῃ, ὅστις διὰ τῆς ἐκδόσεως δύο μικρῶν ἐγγειριδίων προήγαγε τὴν

μελέτην τῆς γλώσσης ταύτης ἐν τῇ ἡμετέρῃ χώρῃ. Ἡ ἐπίτομος αὐτοῦ Γραμματικὴ τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ τὸ Ἑγχειρίδιόν του πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Νεο-ἑλληνικῆς, βιβλία ἐκδοθέντα ἐν τοῖς ἔτεσι 1877 καὶ 1879, εἶναι εὐχρηστότατα εἰς τὴν μελέτην τῆς γλώσσης ταύτης. Ὁ αὐτὸς κ. Bürger μετέφρασε καὶ λόγον ἐκφωνηθέντα ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Λυκούδη κατὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρισσοῦ (1877).

Ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ εἰσαγωγῇ του ἀναφέρει ὅτι οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες, μὲ ὄλας τὰς ἐσφαλμένας γνώμας τινῶν, εἶναι πράγματι οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὅπερ ἀποδεικνύει τρανώτατα ἡ γνώσις τῆς γλώσσης αὐτῶν. Διὰ δὲ τὸν γνωστὴν τῆς ἀρχαίας γλώσσης εἶναι δύσκολον σήμερον ν' ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ ἐνοήσῃ ἐφημερίδα νεοελληνική. Οὐχ ἤττον ποιεῖται τὴν παρατήρησιν ὅτι ἡ νεοελληνικὴ γλῶσσα δὲν εἶναι ἀρκούντως κατάλληλος νὰ ἐκφράσῃ καθαρῶς πᾶσας τὰς νεωτέρας γνώμας.

Ἡ περιήγησις τοῦ ἐν Ἀμστελοδάμῳ καθηγητοῦ Κυρίου Α. Pierson ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλας χώρας τῆς Ἀνατολῆς συντελέσασαν εἰς τὸ νὰ διεγείρῃ τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν πρὸς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς· ὑπάρχουσιν ὅμως εἰσέτι πολλὰ, ὧν ὀφείλομεν ἐνταῦθα νὰ ποιήσωμεν μνείαν.

Ἡ μελέτη τῆς ζωῆς ταύτης γλώσσης καὶ φιλολογίας συνδέεται πρὸς πλείστα ὅσα σπουδαιότατα ζητήματα. Καὶ ἐν πρώτοις δέον νὰ σημειώσωμεν τὴν μεγάλην κίνησιν τὴν ἐπικρατοῦσαν κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν κλασικῶν σπουδῶν ὡς συντελοῦσάν εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν. Ἀλλαχοῦ ἐκέρουα ἦδη ὅτι δὲν εἶμαι ὁπαδὸς τῶν θεωροῦντων ἀπαραιτήτων κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῶν τοῦ 19^{ου} αἰῶνος τὴν σπουδὴν τῶν δύο κλασικῶν γλωσσῶν ὡς προπαρασκευὴν διὰ τὴν ἀνωτέραν πανεπιστημιακὰ μαθήματα. Περὶ τούτου ἔγραφα ἐν διαφόροις γερμανικοῖς περιοδικοῖς καὶ ἐφημερίαις. Ἀλλὰ τούτο δὲν πρέπει νὰ ἐκληφθῇ ὡς μὴ ἔγκρισιν τῶν γλωσσῶν τούτων καὶ τῆς φιλολογίας τῶν ἐνωσῶ μόνον νὰ διδῆται εἰς αὐτὰς ἡ ἀνήκουσα αὐτὰς θέσις.

Ἦδη εὐρισκόμεθα ἐν περιόφῳ μεταβάσεως καὶ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον, τοῦτο μόνον δέον νὰ ἐπιπέλῃ, τὰ δὲ περιττὰ πρέπει ν' ἀποβλήθωσι ὡς φορτὸν ἀνωφελεῖς. Ἐν συντόμῳ τοῦ ζητήματος ἐρεσὴν, εὐκολον εἶναι νὰ ἐνοήσῃ τις πόσον λυσιτελεῖς εἶναι διὰ τὰς κλασικὰς σπουδὰς ἐν γένει καὶ διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν ἰδίᾳ ἡ γνώσις γλώσσης ζωῆς καὶ ὁμιλουμένης, οἷα ἡ νεοελληνικὴ, ἥτις τοσαῦτα διετήρησεν ἐκ τῆς ἀρχαίας γλώσσης καὶ ἥτις ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τείνει πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς νὰ προσεγγίσῃ πρὸς αὐτήν, ὅπερ εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ζῶντος, ἐλευθέρου, μικροῦ ἔθνους, τὸ ὅποιον διὰ τοσοῦτων ἀρχαίων παραδόσεων συνδέεται πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Ὅποια μεγάλη σχέσηις μεταῦ τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νεωτέρας γλώσσης! Ὅποιοι νέος σύνδεσμος μετὰ πολιτισμοῦ παρελθόντος καὶ σφρηγίσσης νέας ζωῆς! Ὡς νέος κόσμος ἀποκαλύπτεται τῇ παρατηρητῇ, ὅστις θαυμάζει τὰς ἀθανάτους ἐκείνας καλλονὰς τὰς πρὸ διασχίλων ἐτῶν λαμπράς.

Ἐκτὸς τοῦ σπουδαιότατου φιλολογικοῦ ζητήματος, ὁ σεβασμὸς ὁ ἀποδιδοόμενος παρὰ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος εἰς τοὺς ἀρχαίους συγγραφῆς καὶ ποιητάς, τὰ καλλίτερα τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ ἐκδοιόμενων συγγραμμάτων, αὐτὴ ἡ γλῶσσα καὶ ἡ προφορὰ καὶ γραφὴ αὐτῆς — πάντα ταῦτα συνηγοροῦσι τὰ μάλιστα ὑπὲρ διατηρήσεως τῆς σπουδῆς τῶν Ἑλληνικῶν, ἄνευ ὅμως ζητίας τῶν πρακτικῶν μελετῶν.

Τὸ μεγαλειότερον πρόσκομμα παρεβάλλει ἡ διττὴ προφορὰ τῆς Ἑλληνικῆς. Ἡ οὕτω καλούμενη ἐφεύρεσις τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου Ἐράστου ἐβριάζετο κατὰ τύχην καὶ ἐπὶ 300 καὶ πλέον ἐτῆ κατ' αὐτὸν προφορὰ ὑπάρχει ἐν χρήσει καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν ἄλλαις χώραις, μεταμορφωμένη θεαίως κατὰ τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου. Ἰαχυρῶς πολεμηθεῖσα παρὰ τοῦ Ρεβυχλίνου καὶ αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων ἀνεκαθιδρόθη ἡ προφορὰ αὐτὴ ἐν ταῖς σχολαίαις καὶ ἐκτὸς τῶν σχολαίων.

Ἐνταῦθα δὲν εἶναι ἡ θέσις ὅπως ποιήσωμεν μνείαν αὐτῆς διὰ μακρῶν, ἂν καὶ ἡ κατ' Ἐραστον προφορὰ στενωδὴ συνδέεται πρὸς τὴν μελέτην τῶν κλασικῶν συγγραμμάτων· πρέπει ὅμως ν' ἀναφέρωμεν ὅτι ἐπ' ἐσχάτων ἀνεφάνη τάσις τις πρὸς διόρθωσιν αὐτῆς, τάσις ἥτις μεγάλας διὰ τὸ μέλλον παρέχει ἡμῖν ἐλπίδας. Πρώτος ὁ πρῶτον ἐν Βερολίῳ πρεσβυτεὺς τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἔγκριστος λόγιος ἀνὴρ καὶ ποιητὴς Ἀλέξανδρος Ρ. Παγκαθῆς συνήργησεν ὑπὲρ εἰσαγωγῆς τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς προφορᾶς. Τούτου ἠκολούθησεν ὁ Γερμανὸς Φριδερικὸς Blass, καὶ τέλος καὶ ὁ διακεκριτὸς συγγραφεὺς Ἐδουάρδος Engel ἀνεφάνη ὑπερασπιστὴς τῆς τοῦ Ρεβυχλίνου προφορᾶς, τοῦ λεγομένου Ἰτακισμοῦ. Τὰ ἔργα τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐπανεφέρθη ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ζήτημα. Ὁ Engel ἀμφιβάλλει ἂν ἡ διόρθωσις δύναται νὰ ἐπέλθῃ τόσο ταχέως ἀπέναντι ἕξουσι τῶν ἀρχαίων καὶ ἐρριζωμένης.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀσήμαντον κατὰ τὸ φαινόμενον, ἔχει ὅμως μεγάλην σημασίαν οὐ μόνον ὡς πρὸς τὴν μελέτην τῶν γλωσσῶν, ἀλλὰ καὶ διότι τῇ θεσίᾳ καὶ διὰ τῆς νέας προφορᾶς νέος κόσμος ἐπέλθῃ ἐνώπιον τῶν χιλιῶν τῶν μαθητῶν, τῶν ἐπισκεπομένων κατ' ἔτος τὰ Γυμνάσια καὶ Λύκεια. Ἰσως οἱ λόγοι ἡμῶν εἶναι ὑπερβολικοί, ἀλλὰ ὁμοίον εἶναι ὅτι τὸ ζήτημα τῆς προφορᾶς ἔχει προσεγγίζουσαν τὴν ἐπιρροήν. Καὶ ἄλλα τινὰ δέον νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν· ἡ Ἑλλάς ἐκτείνεται, ὁ βίος καὶ ἡ πρόδοσις ἐν αὐτῇ καθαρῶς διαφαίνονται· τὸ ἐμπόριον αὐτῆς ἀναπτύσσεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καὶ μετὰ τῆς Ὀλλανδίας· ἡ Τεργέστη ἐκδίδεται ἐδδομαδιαία ἐφημερίς (Ἡ Νέα Ἡμέρα), ἥτις περιέχει οὐ μόνον σπουδαῖα πολιτικὰ ἄρθρα ἀλλὰ καὶ ἐνδιαφερόσας ἐπιστημονικὰς διατριβὰς ἐν ἐπιφυλλίδι.*

Ἀλλαχοῦ ἔσχον ἀφορμὴν ν' ἀναφέρω ὅτι οὐ μόνον πολλοὶ νέοι Ἕλληνες μεταβαίνουν χαρὴν τῶν σπουδῶν εἰς τὴν Ἑσπερίαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπισκέπονται κατ' ἔτος πλείστοι ὅσοι λόγοι, ἀρχαιολόγοι καὶ διδάσκαλοι, ἀλλ' ὅτι ἐν Λευσίᾳ ἐκδίδεται ἀπὸ ἐτῶν ἦδη εἰκονογραφημένον Περιοδικὸν "ὁ Ἑσπερος", τὸ ὅποιον περιέχει πολλὰ ἀξιόλογα ἄρθρα ἐν λόγῳ περὶ καὶ ἐμμέτρῳ καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ ἄριστον ἔργον διὰ τὴν διάδοσιν τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας.

Ἐκτὸς τούτου ἐν τῇ διεθνεί συνλεύσει τῶν Φιλελευθέρων ἐν Ἀμστελοδάμῳ τῇ 1883 ἠδουνήθη νὰ πεισθῶ, ὅτι καὶ αἱ ἐπιστημονικὰ σπουδῆς τῶν πρακτικῶν ἐπιστημῶν δὲν παραμελοῦνται ἐν Ἑλλάδι. Ἀντιπροσώπως τῆς Ἑλλάδος ἐν αὐτῇ ἀπέσπλη ὁ ἐκ Ναυπλίου διδάκτωρ, κ. Α. Γ. Φαρμακοπούλου, ὅστις ἐπεστροφῆς τὰς φυσικὰς σπουδὰς ἐν Παρισίοις καὶ ἐτελειοποιήθη ἐν Νεαπόλει ὑπὸ τὸν διάσημον καθηγητὴν Βονίο

* Ὅρα καὶ το Commerce de la Grèce avec les pays étrangers, Sept.—Déc. 1886. Athènes. Imprim. nation. 1887. (Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ὤφειλον εἰς τὴν εὐγένειαν τοῦ ἐν Ἀμστελοδάμῳ Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος, κ. Ν. Βλάγου.) Σ. τ. Σ.

καὶ ἄλλους. Ὁ αὐτὸς μετέφρασεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν τὸ ἄριστον σύγγραμμα τοῦ Büchner "Δύναμις καὶ ὕλη", καὶ ἐγένετο κατόπιν τῆ αἰτήσεως τῶν ἐν Νεαπόλει μαθητῶν καθηγητῆς ἐν τῷ ἐκεῖ Πανεπιστημίῳ, ἔθνα μέχρι σήμερον λίαν ἐπιτυχῶς διδάσκει. Λίαν ἐνδιαφέρουσα διατριβὴ τοῦ κ. Φαρμακοπούλου περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Περιοδικῷ "De Dageraad" (Ἡ Ἀδύγη) ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ 1883.

Ὅφείλομεν μετὰ λύπης νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ μελέτη τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης ὑπὲρ τὸ δέον παραμελεῖται ἐν Ὀλλανδίᾳ, τῇ πατρίδι τοῦ Ἐράστου, τοῦ Σκαλιγγίου, τοῦ Ρουγκνίου, Ἐμστερροῦζιου καὶ τοῦ Κόδερ. Ἦδη πρόκειται νὰ δοθῇ εἰς τὴν κατὰ τὸ φαινόμενον νεκρὰν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν θέσις ἐπιφανεστέρα. Καὶ οἱ μὲν ἠλάττωσαν τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας αὐτῆς, ἀμελήσαντες οὕτω τὴν καταλληλότεραν εὐκαιρίαν ν' ἀναστήσωσι τὴν κατὰ τὸ φαινόμενον νεκρὰν μητέρα ἐν τῇ ἀνόουση αὐτῆς θυγατρὶ. Οἱ δὲ ἡμέλησαν νὰ παρακολουθήσωσι τὴν πλουσίαν νεοελληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν, τὸν νεώτερον τοῦτον πολιτισμὸν, ὅστις τοσοῦτον στενωδὴ συνδέεται πρὸς τὸν ἀρχαίον καὶ ἐγκρύπτει ἐν αὐτῷ τοσαύτας φιλολογικὰς τέρψεις, ἐκρουσὰς ἐκ τῶν νεωτέρων καὶ τῶν ἀρχαίων πηγῶν.

(Ἐπετα συνεχεία.)

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΜΑΤΑΙΟΔΟΣΙΑΣ.

Διήγημα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

(Συνεία.)

Ἡ Χριστινὴ ἀνέπεψε κραυγὴν χαρᾶς καὶ ἔστειτο τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸν σύζυγόν τῆς.

— Βλέπεις; τῷ εἶπεν. Ἠξέουρις ὅποιον πεποιθήσῃν πρὸς μὲν ἔχωμεν εἰς τοὺς λόγους τῆς ἀδελφῆς μου. Ἡ ἀδελφὴ μου λέγει πάντοτε τὴν ἀλήθειαν.

— Ἀμέσως λοιπὸν θὰ εἰδοποιήσω τὸν δαυειστὴν σου ὅτι ἐν ὠριμῇ ἡμέρᾳ θὰ τὸν πληρώσωμεν, ἀφ' οὗ ἦρται ἡ ἀδελφὴ σου ὑπόχεται νὰ ἀποστείλῃ τὰ χρήματα. Δυσάρεστον ὅμως εἶναι ὅπως ὅπως νὰ πληρώσῃ τις πέντε χιλιάδας φράγκων διὰ φόρεμα, τὸ ὅποιον δὲν θὰ φορέσῃ. Δὲν ὑπάρχει μέσον νὰ συμβιβασθῶμεν;

— Πῶς; μὲ ὄλας τὰς διαθέσεις τῆς Ἰωάννας οὐ θέλεις...

— Αἱ διαθέσεις αὐτῆς μὰς παρέχουσι τὴν θεαίτητα τοῦ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ πράγματα μόνουσι τὰ αὐτὰ. Πρὸ δέκα ἡμερῶν οὐδὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν, καὶ δὲν θὰ ὑπολείπονται ἡ τέσσαρες μόνον ἡμέραι. Πρέπει νὰ εὐρωμεν εὐλογῶν τινα πρόφασιν, ἀδιαθεσίαν σου τινὰ π. χ. Λυποῦμαι διὰ σέ, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι.

— Ὅστε πρέπει νὰ παραιτηθῶμεν τῆς ἐλπίδος περὶ τῆς νέας θεσεῶς σου! Πρέπει νὰ ἐγκαταλείπωμεν τὸ λαμπρὸν μέλλον, τὸ ὅποιον ἀνευρέθημεν διὰ σέ καὶ διὰ τὸν Χριστιανὸν μου! ἀπεκρίθη ἡ Χριστινὴ μετὰ θαθέως στεναγμοῦ.

— Ἄς εὐχαριστήσωμεν μὲ τὴν θέσιν τὴν ὅποιαν ἔχω καὶ ἂς μὴ ζήτήσωμεν τὰ μεγαλειότερα.

Ἡ Χριστινὴ οὐδέμιν ἐφανέρωσε λύπην, ἐπροσπάθησε δὲ νὰ δεῖξῃ εἰς τὸν Ἐμμανουὴλ πλήρη ὑποταγὴν καὶ ἐπιθυμίαν νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ. Ἐν τῇ ὑποκρισίᾳ τῆς προεβὴ μάλιστα μέχρις εὐκρινείας, μεμφομένη ἑαυτῇ. Καὶ ἀνὴρ εὐφρότερος τοῦ Ἐμμανουὴλ θὰ ἦπατο. Οὗτος δὲν ἔπαυεν εὐχαριστῶν τὸν Ὑψίστον, ὅτι τῷ ἀπέδωκε πάλιν τὴν ἀγαπήτην τὸν Χριστινὴν, ἐντελῶς πλέον θεραπευθεῖσαν ἐκ τῆς μεταοδοσίας τῆς καὶ χαίρουσαν ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ νὰ ἴσῃ πλησίον του καὶ πλησίον τοῦ τέκνου των. Τὸ σφάλμα θὰ ἔμενε κεκρυμμένον· ἐκτὸς τῆς Ἰωάννας οὐδεὶς ἐγνώριζε τι περὶ τοῦ λυπηροῦ συμβάντος καὶ ἡ Ἰωάννα οὐδέποτε θὰ ἐπρόδιδε τὸ μυστικόν· θαυμάζον διὰ τῆς οικονομίας θὰ ἠδύνατο νὰ καλύψωσι τὸ ἔλλειμμα. Πόσον ἠπατάτο ὁ ταλαίπωρος!

Οἱ δύο σύζυγοι οὐχ ἴθλον τὴν ἐσπέραν ἐν εἰρήρῃ καὶ πλήρῃ εὐδαιμονίᾳ· ἀφ' οὗ ὁ μικρὸς τῶν Χριστιανῶν ἐκοιμήθη ἐπαῖσαν ὀλίγην μουσικὴν καὶ συνδιελέθησαν ἐπὶ μακρὸν, Ὁ Ἐμμανουὴλ, ἠναγκασμένος ὢν νὰ ἐγεῖραιται πρωὶ, κατεκλίθη πρὸ τῆς συζύγου του, ἥτις εἶπεν ὅτι θέλει νὰ γράφῃ πρὸς τὴν μητέρα τῆς καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς, καὶ ἐξάθησεν ἐν τῷ γραφεῖοι τοῦ συζύγου τῆς. Ἐκτύπησε τὸ μεσονύκτιον καὶ ἡ Χριστινὴ ἀκόμη ἔγραφεν. Ἄντι δύο ἐπιστολῶν ἔγραψε τρεῖς, τὴν μὲν πρὸς τὴν μητέρα τῆς, θαυμάσια Βοαμιλλάν, τὴν δὲ πρὸς τὴν ἀδελφὴν τῆς, Κυρίαν Ἰωάνναν Λιδὴ εἰς Βρυξέλλας. Ἡ τρίτη ἐπιστολὴ δὲν ἔφερον ἐπιγραφὴν· ἔθεσε ταύτην ἐντὸς φακέλλου μὲ τὸ τηλεγράφημα τῆς ἀδελφῆς τῆς καὶ ἐτέρου τεμαχίου χάρτου· εἶτα δὲ ἠγέρθη ἠρώχως καὶ εἰσῆλθεν ἄνευ λυχῆ εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ

καὶ ἐστρεφε τὴν κλεῖδα ἐν τῇ κλειθρῷ. Ἦτο στιγμή ἀγωνίας!... Ὀδὸν διατάραξε τὴν ἡσυχίαν ὁ δυστυχὴς Ἐμμανουὴλ ἐκοιμῆτο.

Τὸ χρηματοκιβώτιον, ἐν ᾧ τὴν προτεραίαν εἶχε κατατεθῆ σπουδαῖον χρηματικὸν ποσόν, ἀποσταλὲν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἦτο ἀνοικτὸν. Ἐνώπιόν τῆς εὐρίσκοντο οἱ σωροὶ τῶν χρυσῶν νομισμάτων καὶ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων. Ἡ Χριστινὴ ἐληρμόνησεν ἐν τῷ ἡρωϊσμῷ, ὅτι ἦτο μήτηρ, ὅτι ἦτο σύζυγος, ἐληρμόνησεν ὅτι ἐμελλε ν' ἀτιμῶσθαι τὴν ζωὴν τῆς διὰ ἐγκλήματος ἤρπασε δέμα τραπεζικῶν γραμματίων, περιέκλεισε τοῦτο ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τῆς, καὶ εἰς τὴν θέσιν τῶν χαρτονομισμάτων ἔθεσε τὴν ἀνεπίγραφον ἐπιστολήν, ἣν εἶχε γράψαι.

Εἶτα δὲ κλείσασα τὸ χρηματοκιβώτιον ἔθεσε πάλιν τὴν κλεῖδα μετὰ πολλὰς προφυλάξεις καὶ ἀθουρώδως ἐπὶ τῆς νυκτερινῆς τραπεζῆς. Ἐσήμανεν ἡ δευτέρα μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὦρα. — Τῇ ὑπελείπετο εἰσεῖτε τελευταία τις ἐργασία. Ὁ κοιτῶν, ἐν ᾧ ἐκοιμῆτο ὁ Χριστιανός, ἐχωρίζετο ἀπὸ τοῦ γραφείου διὰ μικροῦ θυραίου. Εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ εὐρὸς τὸν σάκκον τῆς, ἐν τῷ τοῦ ὀπίου ἔθεσε τὸ χαρτοφυλάκιόν τῆς, μεθ' ὃ ἐφόρουν ἀπλουστάτην στολὴν μετὰ πυκνοῦ πέπλου καὶ ἡτοιμάσθη ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τῆς μικρᾶς κλίμακος τῆς οἰκίας. Πρῶτερον ὅμως πληροῖσασα πρὸς τὸ λίκνον τοῦ υἱοῦ τῆς παρητήρησε τοῦτον ἡρώχως κοιμώμενον καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν διὰ τὸ ἄκρο τῶν χειλέων ἐπὶ τοῦ μετώπου ψιθυρίζουσα.

— Χάριν σοῦ, τέκνον μου, χάριν τοῦ μέλλοντός σου ἀσφάλειας καὶ κάμου τὸ διάδημα τοῦτο. Ποτὲ δὲν θά μάλῃς πόσον μοῦ κοστίζει.

Μάτην ἐξήτει ν' ἀπατήσῃ ἐαυτήν· ἡ συνείδησίς τῆς κατέπνιγε τοὺς λόγους τῆς καὶ τῇ ἔλεγεν· Ὅχι, δὲν συλλογίζεσαι τὸ τέκνον σου! Ἄν τὸ ἐσυλλογίζεσο, δὲν θά διεπραττες τὴν αἰτιον πρᾶξιν. Θέλεις νὰ κορέσῃς τὴν ματαιοδοξίαν σου, τὸν ἄσθετόν σου πρὸς τὰς τιμὰς πόθον. Μὴ ἐλασφῆσαι· ἀκέφηται ὅτι ὁ θεὸς σὲ θλίψει καὶ σὲ ἀκούει.

Ἄλλὰ τὴν φωνὴν ταύτην τὴν ἐνδόμυχον δὲν ἤκουεν ἡ Χριστινὴ. Χωρὶς νὰ βίβῃ θάλασσα ὑποσθὲν τῆς, χωρὶς νὰ συλλογισθῇ τὸν ἄνδρα, ὃν ἐγκατέλειπε, χωρὶς νὰ χύσῃ δάκρυ, κατῆλθε τὴν μικρὰν κλίμακα, ἤνοιξε τὴν θύραν τῆς οἰκίας καὶ ἐξῆλθε. Ἦτο νύξ θαλερὰ, ἡ ὁδὸς ἔρημος. Ἀφίχθη εἰς τὸν αὐτοδρομικὸν σταθμὸν καθ' ἣν στιγμήν ἀμαρτωλοῦ ἡτοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ. Λαθούσα τὸ εἰσιτήριόν τῆς εἰσῆλθεν εἰς μίαν τῶν ἀμαζῶν κενὴν οὖσαν, καὶ ὅτε ἤκούσθη ὁ συριγμὸς τῆς ἀτιμομηχανῆς, ὅτε αἱ ἀμαζαὶ ἤρξαντο κινούμεναι, ἐξέπεμψε θάβην στεναγμὸν, καὶ εἶχε τὴν τόλμην νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ αὐτῆς σωτηρίᾳ. Ἰπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐν τῷ κόσμῳ, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἐνοήσωσι τὴν σημασίαν τῶν πράξεών των· δὲν ἔχουσιν οἱ τοιοῦτοι τὴν ἀληθῆ συνείδησιν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, καὶ κατορθοῦσιν ὡς ἐκ τοῦτου νὰ καταπνίξωσι τὴν φωνὴν τῆς συνείδησεως μετὰ θαυμαστῆς ὄντως εὐκολίας. Ἐὰν τὸ θρησκευτικὸν αἰσθητὸν δὲν παρέχῃ αὐτοῖς τὴν δύναμιν νὰ ἐξουσιάζωσιν ἑαυτούς, εἶναι ἱκανοὶ νὰ διαπράξωσιν ὅτι ὅποτε, εὐρίσκουσι δικαιολόγησιν διὰ τὰ σφάλματά των καὶ πείθονται ἐπὶ τέλος καὶ αὐτοὶ περὶ τῆς ἀφροσύνης των. Ὅταν δὲ φθάσωσιν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, κολακεύονται ὅτι ἡπάτησαν τοὺς ἄλλους. Εἰς τοὺς τοιοῦτους ἄνθρωπους ἐφαρμόζεται ὁ μῦθος τῆς στρουθοκαμήλου, ἥτις καλύπτουσα τὴν κεφαλὴν τῆς εἶναι πεπεισμένη ὅτι οὐδεὶς τὴν βλέπει.

Τοιαύτῃ φούριε ἦτο ἡ Κυρία Σάνζη. Ἐνόμισεν διὰ τὰ πάντα ἀληθῆς, τὰ πάντα προεῖδεν ὅπως καθουράσῃ τὸν σύζυγόν τῆς καὶ ἀποστομώσῃ τὸν κόσμον. Μετὰ τὴν ἐπάνοδόν τῆς οὐδένα εἶδεν, οὐδὲ ἐξῆλθε τῆς οἰκίας τῆς, καὶ μάλῃς ἐγινώσκοντο ἀπὸ τὴν πόλιν ὅτι εἶχεν ἐπανέλθει. Τοῦναντίον ὅμως πάντες ἐγινώσκον ὅτι τὴν μεθεπομένην ἐσπεραν ἤθελε λάμψαι ἐν τῇ ὑποουρητικῇ ἐσπερίδι. Περὶ τοῦτου εἶχεν ἦδη εἰδοποιήσει τοὺς φίλους τῆς, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ὑπηρεταὶ τῆς καλῶς ἐγινώσκον ὅτι ἤθελε πάλιν ἀπέλθει εἰς Παρισίους.

Καθ' ὅσον δὲ ἀφύρα τὸν σύζυγόν τῆς, ἐθαοῖζετο πρῶτον εἰς τὸν σφοδρὸν ἔρωτά του, χάριν τοῦ ὀπίου τὰ πάντα τῇ εἶχε συγχωρήσει, τὰ διαθήματά τῆς ὅλα εἶχεν ἐγκρίνει. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ ταμείου δὲν ἐφόδιεν αὐτήν, ἀφ' οὗ ἡ ἀδελφὴ τῆς Ἰωάννα ἐπρόκειτο νὰ πέμψῃ τὰ χρήματα μετ' ὀλίγης ἡμέρας, καὶ ἀφ' οὗ δὲν ὑπῆρχε φόβος νὰ ἐνεργηθῇ τόσον ταχέως ἐπιθεωρήσεις τις. Ἐπομένως οὐδεὶς, ἐκτὸς τοῦ συζύγου τῆς, θά ἐγνώριζέ τι περὶ τῆς ὑπεκρίσεως τῶν χρημάτων. Ἄλλως τε τὸ μέγα προκύφον ὄφελος ἦτις νὰ ὑποστῇ τις τὸν μικρὸν κίνδυνον. Διὰ τῆς τόλμης τῆς ὁ σύζυγός τῆς θά ἐλάμβανε θέσιν ἐπιζήλον ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἐὼς στάδιον ἡνοίγετο ἐνώπιόν του, καὶ εἰς αὐτὴν καὶ μόνην θά ὤφειλε τὴν ἐπιτυχίαν του.

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα, τὸ ὅποιον θά ἔδωκεν ἅμα ἐγερθεῖς, θά ἦτο ἡ μικρὰ ἐπιστολή τῆς πρὸς αὐτόν. Βεβαίως θά ἐνήργει συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῆς, καὶ οὐδεὶς φόβος πλέον ὑπῆρχεν. Ὅτι θά καθουράζετο ἀμέσως ἡ ὀργή του, περὶ τοῦτου δὲν ἀμφέβαλλεν· ὡς πρὸς δὲ τὰ ὑπεκρίθητα χρήματα, ἡ ἐπιστολή τῆς θ' ἀπεδείκνυεν ἀρκούντως τὴν καλὴν τῆς πίστιν, διότι πῶς θά ἐτόλμα νὰ πράξῃ τοιοῦτόν τι ἄνευ τῆς θεαλιότητος νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ ἐκ τοῦ ταμείου ἀφαιρηθέν ποσόν.

Τοιαῦτα ἦσαν αἱ σκέψεις τῆς κατὰ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ταπεινοῦ τῆς. Ὄτω κατωρθώσε ν' ἀποκοιμήσῃ τὴν ἀνησυχίαν τῆς καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης παρεόβη ἐντελῶς εἰς τὰ λαμπρὰ ὄνειρα τῆς ἰκανοποιηθείσης ματαιοδοξίας τῆς. Ἐβλεπε τὸν θρίαμβόν τῆς, ἔβλεπε πάντας θαυμάζοντας αὐτήν. Πῶς ν' ἀρνηθῇ τις τί εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ χοροῦ; Ἐξ ἐφόδου θά ἐκυριεύσει τὸν πολυπόθητον διορισμὸν. Τίς ἠδύνατο νὰ μεμψῆ αὐτῆς διὰ τὰ μέσα, ὅσα μετεχειρίσθη πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς; Ὁ σκοπὸς καθαγιάζει τὰ μέσα.

Ἄμα τῇ ἀφίξει αὐτῆς ἐν Παρισίους περιέμενε νὰ εὐρῇ τηλεγράφημα αὐστηρὸν τοῦ συζύγου τῆς. Πόσον ἠγχαριστήθη μὴ εὐρύσεια τοῦτο. Ἄναμφισβήτητος ὁ σύζυγός τῆς ἐνόησε τοὺς λόγους τῆς καὶ τὴν ἐπιούσαν θά τῇ ἔγραφεν ἐπιστολήν. Ἄμα ἀφίχθησα μετέβη ἐφ' ἀμάξης πρὸς τὸν ῥάπτῃν τῆς καὶ ἐπειδὴ κινουσα τὰ τραπεζικὰ γραμματία ἐξήγησε καὶ τὴν ἐξόφλησεν τοῦ λογαριασμοῦ καὶ τὸ φόρεμά τῆς. Κατέχουσα πλέον αὐτὸ δὲν ἐφοβείτο νὰ τῇ τὸ ἀφαιρέσωσιν. Ὁ ῥάπτῃς τὴν ὑπεδέχθη μετὰ πολλῶν ὑποκλίσεων καίτοι ἄπορὸν ἐν μέρει.

— Πόσον καλὰ ἔκαμα! εἶπε καθ' ἑαυτήν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐνόμιζον ὅτι δὲν θά τοὺς πληρώσω καὶ ἤλπικον νὰ ἐγερθῆν ἀνάδωλον. Βέβαιον εἶναι ὅτι ἐτεκταίνετο ῥαδιουργία ἐναντίον μου. Τώρα δὲν τοὺς φοβοῦμαι πλέον. Ἐν ᾧ τῇ ἐπεδείκνυον τὴν λαμπρὰν στολήν τῆς, εἰς τὸν ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος πλησιάσας τὸν ἰδιοκτήτην, τῷ ἐψιθύρισέ τι εἰς τὸ οὖς. Ἡ Κυρία Σάνζη ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσε προφερόμενον τὸ ὄνομα τοῦ Ἰουρνύ.

— Εἶναι ἐδῶ; ῥώτησεν ὁ κύριος.
— Εἰς τὸ γραφεῖόν σας.

— Καλὰ, εἶπέ τον νὰ μὲ περιμεῖνῃ μίαν στιγμήν. — Βλέπετε, κυρία, προσέθηκε ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν πελάτιδά του, βλέπετε πό-

σον ὠραία καὶ κομψὰ εἶναι ὅλα. Θὰ ἔχετε τὸ καλλίτερον φόρεμα καὶ θά ἦσθε ἡ ὠραιότερα ὄλων τῶν Κυριῶν. Αἱ ἐφημερίδες θ' ἀναφέρουσι τοῦτο, καὶ θεαθῶσθε ὅτι οὗς τὸ ἔκαμα εἰς τιμὴν εὐτελεστάτην.

— Κύριέ μου, εἶπεν ἡ Χριστινὴ· ἂν ἄλλοτε κάμω τοιαύτην τρέλλαν, διατάξατε παρακαλῶ τοὺς ἀνθρώπους σας νὰ ἦναι εὐγενέστεροι. Ὅτε τελευταῖον ἦμην ἐδῶ, ἦσαν εἰς ἄκρον ἀσθάσεις.

— Πῶς, κυρία μαρκησία; Πρὸς ὅμας, τὴν καλὴν καὶ ὠραίαν πελάτιδα ἐφέρθησαν αὐθαδῶς; Εἶναι ἀδύνατον· θά τοὺς ἐπιπλήξω αὐστηρότατα. Οἱ ἄνθρωποι μου ἔχουσιν ἐντολήν νὰ ἦναι θάναστοι πρὸς τοὺς μικροὺς, διότι πρέπει τὸ κατάστημά του νὰ κατέχη τὴν ἐμπροσθοῦσαν θέσιν· ἀλλὰ πρὸς ὅμας, ἥτις τιμᾶται αὐτό! Σὰς ζῆτῶ συγγνώμην.

— Σὰς παρακαλῶ τὸ τοιοῦτον νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ. Διατάξατε νὰ κομίσωσι τοῦτο εἰς τὴν ἡμαζῶν μου. Πόσον ἡ ἰσχὺς τοῦ χρυσοῦ εἶναι μεγάλη! Ἡ Χριστινὴ ἐπλήρωσε καὶ ἦδη εἶχε τὴν ὑπεροχὴν καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ταπεινώσῃ τοὺς ἄλλους. Κλίνας ἀνεπισσήτους τὴν κεφαλὴν τῆς διῆλθεν ὑπερηφάνως διὰ μέσου τῶν ὑπαλλήλων, ἔχουσα τὸν θησαυρὸν τῆς. Ἡ δυστυχὴς πόσον ἀκριβὰ τὸν εἶχε πληρώσει!

Ἐπιτρέψασα εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἔγραψε πρὸς τὸν Ἐμμανουὴλ ἐπιστολήν ἐν μέρει μὲν περιποιητικὴν ἐν μέρει δὲ θριαμβευτικὴν. Τῷ διηγήθη τὰ πάντα, ἐκφράζουσα αὐτῇ τὴν χαρὰν τῆς ὅτι ἔφθασεν ἐγκαίρως ὅπως προλάβῃ μεγάλη θειὰ, καὶ κατέληξε διὰ τῆς ἐξῆς περικοπῆς, ἥτις ἄριστα τὴν ἐχαρακτήριζε.

Ἀγαπᾶτέ μοι Ἐμμανουὴλ, ἅμα λάβω τὸν διορισμὸν σου θά σπεύσω πρὸς σέ, καὶ δὲν θέλωμεν πλέον ἀποχωρισθῆ. Σὺ καὶ ὁ Χριστιανὸς εἶσθε ἡ μόνη μου εὐτυχία, ἡ μόνη μου ἀγάπη ἐν τῷ κόσμῳ. Ὁ σκοπός μου ἐτελεσθῆ καὶ θά ἔλθω ν' ἀναπαυθῶ εἰς τοὺς κόλπους σας.

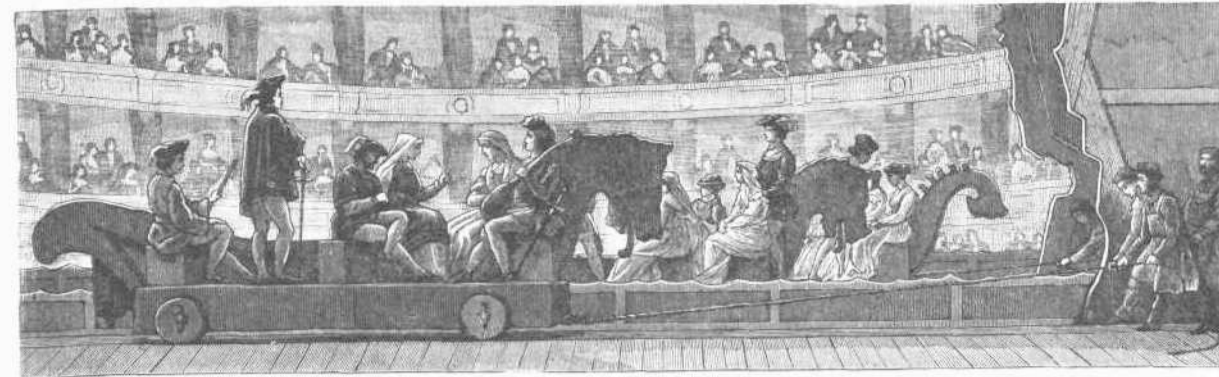
Τῇ ἐφάνετο ὅτι δὲν ὑπέπεσαν εἰς τὸ ἐλάχιστον σφάλμα· ἡ ἐπιτυχία τῇ ἐφάνετο τόσον βεβαία, ὥστε ἐληρμόνησεν ἀντὶ τίνος θυσίας τὴν ἀπέκτησε. Τώρα δὲν ὑπεκρίνετο, ἀλλὰ ἦτο καλῆς πίστεως. Ὁ κόσμος γέμει τοιοῦτων χαρκτηῶν, οἵτινες ἀνανακλῶσι τὰ πάντα καὶ μεταβάλλονται συνθῆδὰ πρὸς τὴν προσβάλλουσαν αὐτοὺς σκιάν ἢ πρὸς τὸ φῶς.

Τὴν προτεραίαν τῆς ἐσπερίας καὶ τῆς παραστάσεως ἡ μαρκησία ἐν τῇ γενομένῃ δοκιμῇ ἦτο πράγματι ὠραιότατη. Ἡ κομψοτάτη ἡμαζα, ἥς ἐμελλε νὰ ἐπιθῇ ὡς θεὰ Τιτανίς, ἐπεδοκιμάσθη παρὰ τῶν παρεπισκομένων ὄλων. Ἡ Χριστινὴ ἔλαθε θέσιν χαρισιστάτην ἐν αὐτῇ καὶ ὑπεδέχθη τὸν θεόν Ὅθρον μετὰ ἐλευστικοῦ μειδιήματος. Πάντες ὑπεκρίθησαν ἄριστα τὰ μέρη των καὶ οἱ οἰκοδεσπότηαι ἦσαν κατενοουσιασμένοι. Ἡ Κυρία Σάνζη ἐπεκροτήθη καὶ ὁ ὑπουργὸς εἶπε πρὸς αὐτὴν ἀπερχομένην.

— Ἡ ἄνασσα Τιτανίς θά διατάξῃ καὶ τὸ καθήκόν μου, Κυρία, καλῶς ἐνοεῖτε, θά ἦναι νὰ ὑπακούσω εἰς τὰς διαταγὰς τῆς.

Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δὲν ἔλαθεν ἐπιστολήν παρὰ τοῦ Ἐμμανουὴλ. Τοῦτο ὄλιγον τὴν ἀνησυχεῖ. Ἐξήγησε νὰ πείσῃ ἑαυτήν ὅτι ὁ σύζυγός τῆς ἀγανακτήσας ἐπὶ μικρὸν εἰσώπια, ἀλλ' ὅτι ἅμα λάβῃ τὴν χαροποιὰν εἰδήσιν δὲν θά ἠδύνατο ν' ἀντιστῇ ἐπὶ πλέον. Διὰ τοῦ τηλεγράφου τὸν εἰδοποίησε περὶ τῆς ἐπιστομῆς ὑποσχέσεως τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ διὰ τοῦ ταχυδρομείου τῷ ἀνήγγειλε τὰ καθ' ἕκαστα. Ἡ ἀπερίσκεπτος γυνὴ οὐδὲ ἐφραντάζετο τὴν λύπην τοῦ συζύγου τῆς, καὶ τὴν ἀπελπίζαν του.

Τέλος ἔφθασεν ἡ μεγάλη ἡμέρα τοῦ χοροῦ. Ἀπὸ πρωΐας ἡ Χριστινὴ περιετοιχίζετο ὑπό-

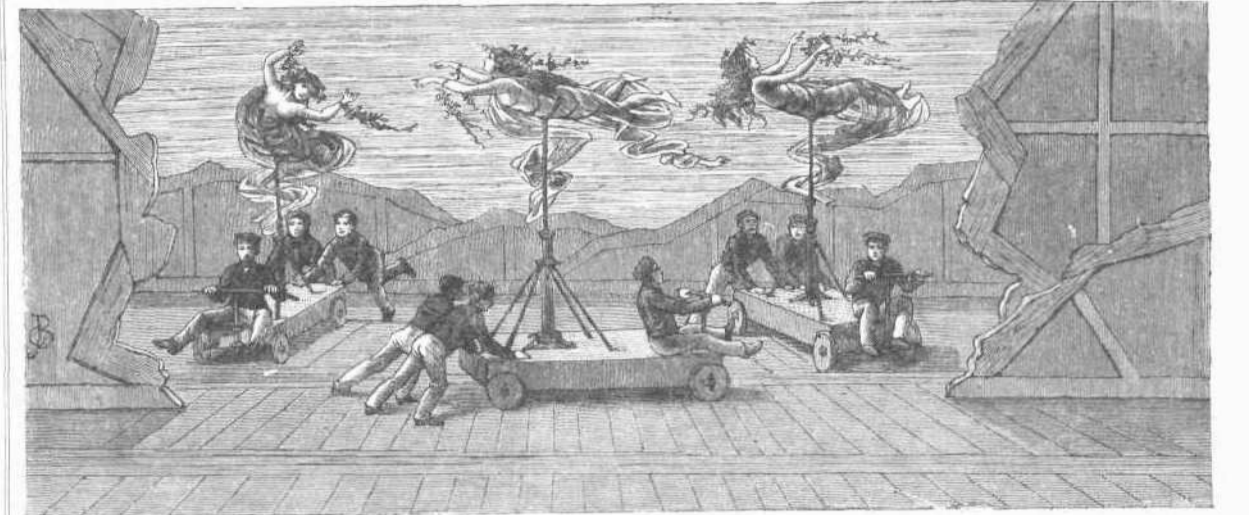

Ὁ Σικελικὸς ἐσπερινός.

ὕψηλῶν, κομμωτῶν, ῥαπτῶν, καὶ ἀφ' οὗ ἐνεδύθη, κατοικήθη ἐπὶ πολλὴν ὥραν· τὰ πάντα ἦσαν κομψότατα, τὸ ἐνδύμα τῆς, ἡ κόμη τῆς, τὰ πολύτιμα κοσμήματα. Ὅτε δὲ ἡ Χριστινὴ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ὑπουργοῦ ἀπαστράπτουσα ἐκ τῆς καλλονῆς τῆς καὶ τῆς στολῆς τῆς, φωνὴ θαυμασμοῦ τὴν ὑπεδέχθη.

— Κυρία μου, τῇ εἶπεν ὁ ὑπουργός· ὁ Σαϊπῆρος ὅμως εἶχεν ὑπ' ὄμην, γράψας τὸ ἀθάνατον ποίημά του.

Ἡ ἐσπερὶς ἀπέθῃ λαμπροτάτη καὶ ἡ Χριστινὴ ὑπῆρξε πράγματι ἡ βασίλισσα τοῦ χοροῦ. Ὁ ὑπουργός, εὐχαριστῶν αὐτὴν ἐνθέρμως μετὰ τὴν παράστασιν, τῇ ἐπανέλαθε τὴν ὑπόσχεσίν του, καὶ τῇ εἶπεν ὅτι τάχιστα θά θεσπισθῇ περὶ τοῦτου. Ὅθεν ἡ Χριστινὴ ἄνευ ἄλλου καταγεγορημένη καὶ βραδέως ἀνῆλθε τὴν κλίμακα

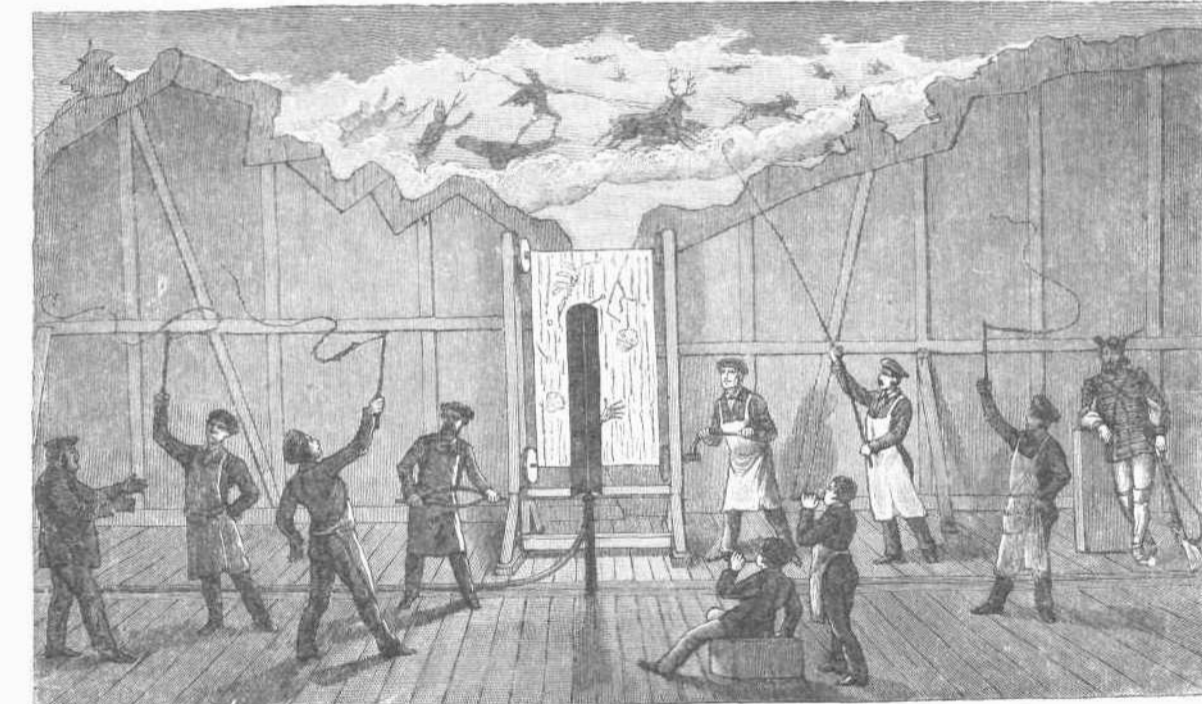

Ὁ θησαυρὸς τοῦ Ῥήνου. (Rheingold.)

Πρὸς εὐχερεστέραν τῶν λεγομένων διαφωτιστικῶν παραθέτομεν ἐνταῦθα εἰκόνας τινάς, παριστάσας διάφορα μηχανήματα τῶν θεάτρων. Ἡ μία τῶν εἰκόνων ἡμῶν παριστᾷ «Καταβύθισιν»· ἀπαιτοῦνται πολλὰ χεῖρες, ὅπως ἐνεργήσωσι τὴν καταβύθισιν ταύτην. Ἐτέρα εἰκὼν παριστᾷ τὸ Πλοῖον, τὸ ἐμφανιζόμενον ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐν τῷ μελοδράματι «Ὁ Σικελικὸς ἐσπερινός»· τὸ πλοῖον τοῦτο δὲν κινεῖται διὰ κωπῶν, ἀλλὰ διὰ τροχῶν. Ἡ τρίτη εἰκὼν παριστᾷ τὴν σκηνὴν τῶν νηχομένων θυγατέρων τοῦ Ῥήνου ἐν τῷ Βαγνερίῳ μελοδράματι «Ὁ θησαυρὸς τοῦ Ῥήνου». Ἡ τετάρτη τέλος εἰκὼν παρᾷ ἰδέαν τινὰ πῶς παράγεται ἡ φρικώδης σκηνὴ ἐν τῷ μελοδράματι «Ὁ κυνηγός» τοῦ Weber. Ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ μελοδράματι παρουσιάζεται ἐν τινὶ τῶν σκηνῶν καταρράκτης· συνήθως δὲ ὁ καταρράκτης οὗτος εἶναι χάρτινος ἐν Μονάχῳ ὅμως εἰσῆγγον εἰς τὸ θέατρον μικρὸν θραχίονα τοῦ τὴν πόλιν διασχίζοντος ποταμοῦ Ἰζαρ, καὶ ὁ καταρράκτης ἐκεῖ εἶναι πραγματικός· ἀλλὰ καὶ ἡ ἐντοπισμὸς εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς διὰ τοῦ χαρτίου ἢ πανίου καταρράκτου παραγομένης.

Καταβύθισις.

Ὁ κυνηγός. (Der Freischütz.)

τῆς οἰκίας τῆς. Ἡ θαλαμηπόλος τῆς ἀνοίξασα τὴν θύραν τῇ εἶπε μετὰ τῆς σπουδῆς ἐκείνης τῶν φλυάρων καὶ περιέρμων ὑπερστῶν.

(Ἐπετα συνέχεια.)

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ.

ἘΝ τῷ κόσμῳ τούτῳ τὰ πάντα ἔχουσι δύο ὄψεις, τὴν καλὴν καὶ τὴν κακὴν. Ὅπως τὸ φῶς ἀντίκειται πρὸς τὴν σκιά, τὸ ἰδεῶδες πρὸς τὴν πραγματικότητα, ὁὔτω καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ὑπάρχουσιν τὰ ἐμπροσθεν καὶ τὰ ὀπίσθεν τῆς σκηνῆς. Ὅτι, τὸ θεώμενον ἐκ τῆς αἰθούσας

καὶ τῶν θεωρεῖων θαμβοὶ πολλὰκις τὴν ὄρασιν, τοῦτο θεώμενον ὄπισθεν τῶν παρασκηνίων εἶναι ὅλος περὶ καὶ θάνατος. Ἐν τοῖς παρασκηνίοις εὐρίσκουμεν τὴν λύσιν καὶ ἐξήγησιν τῶν τῷ ἐκπλήκτῳ θεατῇ παρουσιαζομένων· ἐκεῖ εἶναι τὸ μαγεῖριον, ἐν ᾧ παρασκευάζονται τὰ τῷ θεατῇ παρατιθέμενα φαγητά.

Συνήθως λέγομεν ὅτι ὄπισθεν τῆς σκηνῆς ὑπάρχουσιν μηχανήματα, τὰ ὅποια ἐνεργούντα παράγουσι τὰ θεώματα θεάματα· δὲν πρέπει νὰ λάβωμεν τὰς λέξεις μηχανήματα καὶ μηχανικοὶ τοῦ θεάτρου κυριολεκτικῶς, διότι συνήθως χεῖρες ἀνθρώπων εἶναι αἱ μόναι ἐνεργοῦσαι. Ὡς πρὸς τὰ ὄπισθεν τῆς σκηνῆς συμβαίνοντα δὲν ἐπῆλθον μεγάλα μεταβολαί, καὶ ὅτι συνέβαινε πρὸ ἑκατῶν ἐτῶν συμβαίνει καὶ σήμερον. Ἡ μόνη διαφορά εἶναι, ὅτι ἔτι ἄλλοτε κατασκευάζετο ἐκ χονδρῶ καὶ θανατοῦ εἴλου σή-

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ εν Αλεξανδρεία της Αιγύπτου εν ηλικία ηλικία εβδομήκοντα ετών ο Στέφανος Κασσαβίλης, πατήρ πολλών τέκνων και δὴ και τὸν ἐν Λονδίῳ κ. Αλεξάνδρου Σ. Κασσαβίλη, τοῦ ματαφραστατοῦ τοῦ Μίλτωνος.

Ῥόδιος τὸ γένος, ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ ἐκ γονέων Ἑλλήνων εὐκαταστάτων· πολλά ὅμως παύσεως τῆς πατρικῆς αὐτοῦ οἰκογενείας κατὰ τας ἐν Σμύρνῃ ταραχὰς ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀγῶνος, ἐσώθη μετὰ τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν εἰς Κύθηρα τῆς Ἰονίου Πολιτείας, ὁπόθεν, ἀποκαταστάσης τῆς τάξεως, δεκαπενταετῆς ἀποσταλεῖς τῇ 1833 εἰς Αλεξάνδρειαν καὶ παρὰ πατρικοῖς φίλους γραμματέως, κατορθώσας διὰ τῆς ἐκτάκτου αὐτοῦ ἰκανότητος νὰ συστήσῃ ἐν ἡλικίᾳ 20 εἰς τὸν ἴδιον κατάσταμα, κύριον ἔχον σκοπὸν τὴν ἐξ Ἀγγλίας εἰς Αἴγυπτον εἰσαγωγὴν ὑφανμάτων. Στενάς δὲ συνάψας ἰσχύσεις μετὰ τῶν συγγενικῶν αὐτῶ οἰκῶν Μπαλταζῆ διένυσεν ἐπὶ τριακοσασταίαν ἕλκιν τὸ ἐμπορικὸν αὐτοῦ στάθιον ἀδιάκοπον, μετρίαν μὲν παρασκευάσας ἑαυτῷ περιουσίαν, ἀλλὰ διὰ συντόνων ἐργασίας καὶ τῶν νομίμων τῆς ἐμπορίας μέσων κτηθείσας.

Τῇ 1863 παθὼν τὴν ὑγίαν ἡγαγκάσθη ν' ἀποσυρῆ ἐξ Αἴγυπτου· κύριον δὲ μέλημα ἔχων τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων του, ἀποκατέστη ἐν Σμύρνῃ, ἀνατρέφων μὲν Ἑλληνικῶς τὰ ἑαυτοῦ τέκνα, πολλὰς δὲ παρέχων ὑπὲρ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων θεοβείας καὶ πάντοτε ἐπεκτείνων τὴν ἀρωγὴν χεῖρά του πρὸς περιθαλψὴν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

Ἦτο πολίτης Ἑλλήν, αὐστηρὸς μὲν τὸ ἦθος, ἀλλὰ τὴν καρδίαν καλοκράτος. Καίπερ πολλῶν παρεχόμενων αὐτῷ τῶν μέσων πλουτισμοῦ, ἕνεκα τῶν στενῶν αὐτοῦ σχέσεων μετὰ τε τῶν ἐν Τουρκίᾳ μεγάλᾳ δυναμένων συγγενικῶν αὐτῶ οἰκῶν Μπαλταζῆ καὶ μετὰ πολλῶν ἐγκρίτων ἐν Αἴγυπτῳ ὁμογενῶν, οὐδέποτε ἐπ' οὐδεμῆ περιπέσει ἠγέθη νὰ ἐκμεταλλεῖται τὰς σχέσεις ἀκείνας πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον· ἀλλὰ πανταχοῦ καὶ πάντοτε διὰ ζώσης φωνῆς τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον περὶ πολλοῦ ποιούμενος, ἐξηκείτο μὲν εἰς τὴν διὰ κόπων κτηθείσαν μετρίαν περιουσίαν, καθ' ἴδιον δὲ ἐπὶ τῇ αὐστηρῶς Ἑλληνικῇ ἐκπαίδευσί τῶν ἑαυτοῦ τέκνων, πολλὰ κοπιῶσας καὶ θυσίας ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Ἐν τῇ ἐμπορικῷ πάλαι τῆς Αλεξανδρείας τὸ ὄνομα Κασσαβίλη ἀριθμεῖ ἐξήκοντα περίπου ἐτῶν ἐμπορικὸν θίον ἀδιάκοπον· διότι, ἀποσυρθέντος τοῦ μακαρίτου κατὰ τὸ 1863, οἱ ἀνεψιοὶ αὐτοῦ ἐξηκολούθησαν τὴν ἐργασίαν δι' ἴδιον λογαριασμόν· δι' ἐκτάκτου δὲ ἰκανότητος καὶ εὐθύτητος ἀδρόχους ποσὶ διελθόντες τὰς τῆς Αἴγυπτου θεινὰς περιτάσεις διακρίνονται σήμερον ἐπὶ ἐμπορικῇ τιμιότητι, ὁ μὲν ἐν Manchester, ὁ δὲ ἐν Αλεξανδρείᾳ, εἰσὶ ἐξακολουθῶντες τὴν ἀπὸ ἐξήκοντα ἐτῶν συσταθείσαν ἐργασίαν.

Ἡ κηδεὶα τοῦ ἀποδημήσαντος Ἑλλήνος πολίτου ἐγένετο μετὰ πολλῆς πομπῆς καὶ σεμνότητος, πάντων σχεδὸν τῶν ἐν Αλεξανδρείᾳ ἐγκρίτων ὁμογενῶν παρακολουθησάντων αὐτῇ.

Τὸν φόρον τούτων ἀπονέμοντες εἰς τὴν μνήμην τοῦ φιλοπάτριδος πολίτου καὶ χρηστοῦ οἰκογενειάρχου εὐχόμεθα παραμυθίαν εἰς τὴν οἰκὴν αὐτοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ.

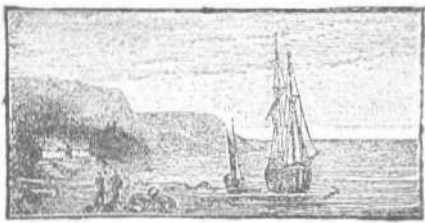
Ἡ διεθνὴς ποταμοπολιὰ ὑπὸ Στεφάνου Καραθεοδωρῆ (Γερμανιστῆ). Ἐν Ἀμβούργῳ 1887. — Ὁ νομομαθὴς Κύριος Στ. Καραθεοδωρῆς, διατελὼν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν πρὸςθευτῆς τῆς Ἰ. Πύλης ἐν Βελγίῳ, ἐδημοσίευσεν ἐν τινὶ ἐγκρίτῳ γερμανικῷ Περιοδικῷ καὶ ἰδιαιτέρως καὶ ἐν διδύμῳ σπουδαιωτάτῳ διατριβῆν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς διεθνὸς ποταμοπολιᾶς. Ἡ διατριβὴ αὕτη, ἐν ἣ ὁ συγγραφεὺς μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας ἐξετάζει τὸ ζήτημα τούτο, ἐπιγένη ὑπὸ τῶν εἰδημόνων ἐν Γερμανίᾳ, οἷτινες, ὡς γνωστόν, ἐμβριθέστατοι εἶναι ἐπιχειροῦν. Μυσίαν λίαν ἐπαινετικὴν αὐτῆς ἐποιήσατο ἐσχάτως ἐν Ἀθηναίῃς ἐφημερίδι δι' ἐκτενούς διβλιοκρισίας ὁ ἐν τῇ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ καθηγητῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου, Κύριος Κωνσταντῖνος Ν. Κωστής. Χαίρομεν θέλοντες ὅτι ὁ διακεκριμένος διπλωμάτης εὐρίσκει καὶ χρόνον ἐλεύθερον, ὅπως ἐπιδοθῇ εἰς ἐπιστημονικὰς μελέτας καὶ συγγραφάς, αἷτινας τιμῶσι τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἐταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1887. — Ἐκ τῆς Ἐκθέσεως τοῦ κοινοφελεστάτου τούτου καθιδρύματος, τὸ ὅποιον διάγει ἤδη τὸ εἰκοστὸν δευτερον ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἔτος, μανθάνομεν ὅτι καθ' ἕλκιν τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξηκολούθησεν ἐκτελεθὼν τὸν εὐεργετικὸν αὐτοῦ σκοπὸν, καὶ ὅτι ἤδη τὸ δικηρικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον ἀπεφάσισε ν' ἀνοικοδομήσῃ ἐπὶ τοῦ ἰδιοκτήτου γηπέδου τῆς Ἐταιρίας κατάστημα, περιέχον οὐ μόνον αἴθουσας παραδόσεως πληροῦσαν τὸν σκοπὸν, ἀλλὰ καὶ αἴθουσαν Βιβλιοθήκης καὶ Ἀναγνωστηρίου, ὡσαύτως δὲ ὁμοίαν δι' ἐργαστήριον Χημείας. Διὰ ἐγκυκλίωσιν του τοῦ δικηρικῶν Συμβουλίου ἀπετάθη ἤδη πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς, οἷτινες, οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν, θέλουσι σπεύσει διὰ εἰσφορῶν χρηματικῶν νὰ συντελέσωσι πρὸς τὸν ἱερὸν τούτων σκοπὸν, διότι ἡ ἐκπαίδευσιν τῶν κατοικούντων τοῦ λαοῦ τὰς ἐξῆς εἶναι σκοπὸς ὄντως ἁγίος καὶ εὐεργετικὸς. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος εἶναι ὁ ἀκάματος τῆς Ἐταιρίας στήλος, κ. Νικόλαος Δηλιγιάννης, πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰς ὃν καὶ ἀρτεῖται ἡ μέχρι τοῦδε πρόεδρος τοῦ ἰδρύματος. Εὐτυχεῖς θὰ λογιζόμεθα ἂν διὰ τῆς βραχείας ταύτης ἐπικλήσεως παρακινήθῃσι τινες τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν νὰ συνεισφέρωσι τὸν ὀβολὸν τῶν ὑπὲρ τοῦ ἀνεγειρομένου οἰκοδομήματος, τὸ ὅποιον ἔσται νέον δείγμα τῆς παιγιώσταου τῶν Ἑλλήνων προθυμίας πρὸς ὑποστήριξιν παντὸς ἔργου ἔθνιοφελούς.

Πρόγραμμα τοῦ ἐν Γαλαζίῳ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου, τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ Ἀναστ. Ν. Βενιέρῃ. Ἐν Γαλαζίῳ 1887. — Τὸ Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον, ἔπειρ διανύει ἤδη τὸν τριακοστὸν πρῶτον αὐτοῦ Σχολικὸν ἔτος, ἐδημοσίευσεν ἐκτεταμένον Πρόγραμμα τῶν ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ ἔτος τούτο (1887—1888) διδασκόμενων μαθημάτων. Εἶναι πράγματι πάντως ἐπαῖνον ἄξιος ὁ διευθυντῆς αὐτοῦ, Κύριος Ἀναστάσιος Βενιέρης, ὅστις οὐδένα φείδεται κόπου, ὅπως κατ' ἔτος ἀναπτύξῃ τὸ ὑπὸ

τῆν διεύθυνσιν αὐτοῦ ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα, τὸ ὅποιον ἐν τῇ ἐμπορικῇ τοῦ Γαλαζίου πόλει ἐκτελεῖ σκοπὸν τοσοῦτον ἐθνικόν.

Φυσικὴ καὶ χημικὴ περιγραφή τῶν ἐν Μεθάνοις ἰαματικῶν ὑδάτων, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Ἀναστ. Κ. Δαμιδέρῃ. Ἐν Ἀθήναις 1887. — Διατριβὴ σύντομος μὲν, ἀλλὰ χρησιμωτάτη διὰ πάντα ἔχοντα ἀνάγκην νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐν Μεθάνοις ἰαματικὰ λουτρά, τὰ ὅποια κατ' ἔτος ἀποκτοῦσι μεγαλειτέραν φήμην. Εὐχῆς ἔρπον θὰ ἦτο νὰ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς περισσότερα περιτοχηρὰ καὶ ἀνάπαυσι, καὶ νὰ καταστάσιν αὐτὰ ἐφάμιλλα τῶν ἐν Εὐρώπῃ λουτρῶν, διότι ὡς πρὸς τὴν ἰαματικὴν τῶν ὑδάτων δύναμιν οὐδόλως ὑπεροδοῦν αὐτῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ ἀνάφλεξις τοῦ θάμβακος ἐν ἀνοικτῇ θαλάσσῃ. Κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγουστον τὸ ἀτμόπλοιον "Ἡ πόλις τῆς Μονραζήλης", ἀνήκον εἰς τὴν ἐταιρίαν "Ἰνμάν" τῆς Λιθερπύλεως, ἀπέπλευσεν ἐκ Νέας Ὑόρκης εἰς Ἀγγλίαν, ἔχον 145 ἐπιβάτας, 97 ἄνδρας, ἀποτελούντας τὸ πλῆρωμα, καὶ φορτίον ἐκ 2030 δεμάτων θάμβακος (ἀξίας 525 χιλ. φράγκων), τυρῶν καὶ ἄλλων τροφίμων (ἀξίας 2 ἑκατομ. φράγκων). Τέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὸν ἀπόπλουον ἐξερράγη ἐν τῇ ἀτμόπλοιοι πυρκαϊκὰ, ἀναφανείσα ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ θάμβακος. Εὐτυχῶς τὸ πλῆρωμα καὶ οἱ ἐπιβάται ἐσώθησαν. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως περὶ τοῦ θαλασίου τούτου δυστυχήματος, τῆς δημοσιευθείσης πρὸ τινῶν ἡμερῶν, μανθάνομεν, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη ἐκ τῶν πλοίων τῶν ἐχόντων φορτίον θάμβακος 26 μὲν πλοῖα ἐκάησαν ἐν τοῖς λιμέσι τῆς φορτώσεως, 7 δὲ ἐν τοῖς τῆς ἐκφορτώσεως καὶ 13 ἐν ἀνοικτῇ θαλάσσῃ κατὰ τὸν πλουον. Ἡ στατιστικὴ αὕτη ἐνεποίησε θαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐμπορικὸς κύκλους. Ἐκ τῆς γενομένης ἀναρίσεως ἀπαδείχθη ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ἀποθήκῃ τοῦ πλοίου, ἐν ἣ ἦσαν τὰ δεμάτα τοῦ θάμβακος, εἶχον τεθῆ πυρεῖα, φυσίγγια καὶ περιστροφὰ· εἰς τῶν μαρτύρων κατέθεσαν ὅτι ἐντὸς δεμάτος θάμβακος εἶρα περιστροφον πεπληρωμένον. Ἐὰν προσέσωμεν εἰς ταῦτα τὸν ἐκ τῆς αὐτομάτου ἀναφλέξεως τοῦ θάμβακος προερχόμενον κίνδυνον, ἐννοοῦμεν ὅτι ὁ ἐπιβαίνων πλοίου μεταφέρωντος θάμβακα ὑπόκειται εἰς κίνδυνον οὐ μικρὸν.

Ἡ ἀοιδὸς Jenny Lind. Ἡ διάσημος ἀοιδὸς Jenny Lind, ἡ ἐπικληθεῖσα "Ἡ σουηδικὴ ἀηδὼν", ἀπέβρισεν ἐν Λονδίῳ ἐν ἡλικίᾳ 67 ἐτῶν. Ἡ Jenny Lind ἐγεννήθη ἐν Στοκκόλμῃ ἐν ἔτει 1820, καὶ μετέβη τῇ 1841 εἰς Παρίσιον, ὅπως διδασθῇ τὴν φωνητικὴν μουσικὴν. Ὁ διδάσκαλος αὐτῆς τῇ εἶπεν ἐν ἔτος μετὰ ταῦτα. "Ἦδη, τέκνον μου, κατηρτίσθη ἀρκούντως· εἶσαι ἡ πρώτη ἀοιδὸς τοῦ κόσμου." Προστατευομένη ὑπὸ τοῦ ἐξάρχου μουσοργοῦ Meyerbeer ἡ ἀοιδὸς ἐνεφανίσθη ἐν ἔτει 1848

τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μελοδραματικοῦ θεάτρου τῶν Παρισίων, ἀλλ' ἔμεινε σχεδὸν ἀπαρτήρητος. Βαθέως πληγθεῖσα ἐκ τῆς τοσαύτης τοῦ κοινοῦ ἀδιαφορίας ὠρίσθη οὐδέποτε πλέον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσιν. Τῇ 1848 ἔβλεπεν ἐν Βερολίῳ τὴν "Νόρμαν" καὶ διήγγειρον ἀνήκουστον ἐνθουσιασμόν· μετὰ τούτου μετέβη εἰς Βιέννην, καὶ ἐκ Βιέννης εἰς Ἀμερικὴν, ἔθνα καὶ δάφνας πολλὰς ἔδραψε καὶ πλοῦτον μὲν ἀνὰ συνέβαλεν. Ἐν Ἀμερικῇ ἐνομφεῖσθ τὸν κ. Γόλδουμ. Ἐπιστρέψασα τῇ 1852 μετὰ τοῦ συζύγου τῆς εἰς Εὐρώπην, ἀπεκατέστη ἐν Δρέσδη, καὶ τῇ 1856 ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔθνα καὶ διαρκῶς πλέον ἔμεινε. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ γάμου τῆς δὲν ἐνεφανίσθη πλέον ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀλλὰ συμμετείχε μόνον συναυλιῶν, διδομένων ὑπὲρ εὐεργετικῶν σκοπῶν. Ἐσχάτως ἐν τινὶ αἰθούσῃ τοῦ Λονδίνου εἰς τῶν παρευρισκομένων, γινόμενου λόγου περὶ τῆς Νίλσονος, ἀνώμασεν αὐτὴν "σουηδικὴν ἀηδὼνα". Τότε γηραιά τις κυρία, παρούσα, ἠγγέθη καὶ πρόβασα εἶπε· "Μὲ συγχαίρειτε, μία μόνον ὑπῆρχεν ἐν τῇ κόσμῳ σουηδικὴ ἀηδὼν, καὶ αὕτη εἶμαι ἐγώ. Ἐγὼ εἶμαι ἡ Jenny Lind." Ὀλίγοι ἐρίνωσκον ὅτι ἡ ἀπλὴ τὸς τρόπους γραῖα Κυρία Γόλδουμ ἦτο ἡ διάσημος ἀοιδὸς, περὶ ἧς τοσαῦτα ἐλέγχθησαν καὶ ἐγράφθησαν.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

Ἡ ἐργασία ἔχει πικρὰς μὲν τὰς βίβλας, γλυκὴν δὲ τὸν καρπόν.

Ἡ ἐργασία εἶναι τὸ καλλίτερον καὶ ἀσφαλέστερον λαχεῖον.

Πρὸς ἐκκοπὴν σκληροῦ κλώνου ἀπαιτεῖται δὲξις πέλεκυος.

Κατὰ τὸ δένδρον καὶ ὁ καρπός, κατὰ τὴν μητέρα καὶ ἡ θυγάτηρ.

Παλαιὸν δένδρον δυσκόλως μεταφουτεύεται.

Ὁ εὐφρὴς ἄνθρωπος ὑπερνηκτῆ τὴν ἀποτυχίαν, ὁ μέτριος δὲμος οὐδὲ τὴν ἐπιτυχίαν δύναται νὰ ὑπερνηκίσῃ.

Τὰ ἔτη δὲν καθιστῶσι τὸν ἄνθρωπον σοφόν, ἀλλὰ μόνον γέροντα.

Οἱ ἐγνωσταὶ εἶναι μωμίαι, ἔχουσαι ἐν τῇ θέσει τῆς καρδίας ῥητὰ γεγραμμένα ἐπὶ μεμβράνης.

ΩΡΑΙ ΣΧΟΛΗΣ.

Αἶνιγμα 581. Ἀπὸ τῆς φύσεως ἐπιλάσθη Ζῶον τετράπονον, ἔπειρ σὺ Μεταχειρίζεσαι ὡς θέλεις, Σ' εἶμαι δὲ χρῆσιμον πολὺ. Ἄν βαρυνθῶ πλὴν τὴν δουλείαν Καὶ τὸν ζυγὸν τὸν ὀχληρόν, Τὴν κεφαλὴν μου θ' ἀποκόψω Κι' εἰς τὸ Αἴγαιον θὰ βιβθῶ. Μεταβολὴν τότε μεγάλην Καὶ φροδερὰν θέλεις ἰδεῖ· Ἀντὶ τοῦ Ζῴου ἐμπροσθέν σου Μικρὰ τις νῆρος θὰ φανῇ. Διχ. Βασιλιάνου ἐν Τερτζέτῃ.

Πρόβλημα 582. * * * * *

Ἀντὶ τῶν ἀστερίσκων μου Στοιχεῖα νὰ ἐκλέξῃς, Δι' ὧν νὰ σχηματίζονται Ἐν τετραγώνῳ λέξεις· Ἡ πρώτη τῆς Γραμματικῆς Σπουδαῖον εἶναι μέρος· Τὴν ἄλλην συγκοῦν σφοδρῶς Τὰ πάθη καὶ ὁ ἔρω· Ἡ τρίτη εἶναι ἄσουλν Τῆς μαύρης δυστυχίας, Κι' ὅσον ἀπογοήτευσιν Πικραίνει τὰς καρδίας· Καὶ ἡ τετάρτη ὄνομα Εἶναι θεοῦ ἀρχαίου, Φίλου θεῶς περικαλλοῦς, Πολεμιστοῦ γενναίου.

Πρόβλημα 583. Σ Σ Σ Σ Τ Τ Τ Α Α Α Α Ν Α Ν Α Ι Δ Ω Κ Η Ζ Ἐκ τῶν εἴκοσι γραμμάτων, ἂν τηρήται ἡ σειρά των, δὴ ὄνοματα γνωστῶν ἐκπηγάζουσιν ποιητῶν, ἐκ τῆς φαινήσης Πλειάδος τῆς συγχρόνου μας Ἑλλάδος.

Πρόβλημα 584. (Ἰππιον ἄλμα.) οσν ρθεῖς πι δι ἄ πε ρθεῖς κη μὴν ὁ μὴ σ' ἡ νί ὦ ἄ τι πελ θά σὼν σαι ἀλλ' μα σου κό παξ ὁ ὁ ἄν εὐ γω μὴ νι σὼς σμος ἦ οὐ τραυεὺς θαρ λὸς μι ἄ ναι θῆς πο κῶν ὁ εἶ λη δὲ ἰπ ὄν λε κα σῆς ἄ

ΑΥΣΕΙΣ. Αἶνιγματος 588. Ὁ ὕπνος. Αἶνιγματος 589. Προβλήματος 580. Τροφή Οἶνος Α Β Ἢ Μ ἄ Ῥ ὅ Η λ ι Σ.

Ἐλευσιν. Τὰ 548, 552 καὶ 553 ὁ κ. I. K. ἐν Κωνσταντινουπόλει· τὰ 548, 550, 552—555 ἡ Κυρία Ἰφιγ. Α. Πασσαλίδου ἐν Αλεξανδρείᾳ· τὰ 554, 555 ἡ Κυρία Κ. K. ἐν Καίρῳ· τὸ 555 ἡ δεσποινίς M. P. ἐν Ὁδησσῷ· τὰ 559, 560 ἡ δεσποινίς Αἰχ. Π. Βασιλειάδου ἐν Τερτζέτῃ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ. Ἐν τεύχει 149, Σελ. 71, Σελ. B', Σελ. 5 ἀντὶ καὶ εἰς γράφει εἰς οὗτος, καὶ Σελ. 7 ἀντὶ ἄλλην γρ. ἄλλην γρ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Διὰ τοῦ παρόντος τεύχους ἀποστέλλονται εἰς τοὺς τὴν συνδρομὴν των πληρώσαντας Κυρίους συνδρομητάς τοῦ "Ἐσπεροῦ" τὰ γραμμάτια τοῦ ἐφετεινοῦ Λαχειοῦ, ὧν τὰ διπλότυπα εὐρίσκονται ἐν τῇ γραφείῳ τῆς Διευθύνσεως διὰ τὴν τάξιν.

Ἀποδοῦμεν συγγνώμην παρὰ τινῶν Κυρίων συνδρομητῶν, οἷτινες καταβαλόντες εἰς τοὺς ἀναποκριτάς τὸ τίμημα τῆς συνδρομῆς των δὲν λάβουσι τὰ ἀνήκοντα αὐτοῖς γραμμάτια. Αἰτία τούτου εἶναι ὅτι τὸ τίμημα δὲν ἐλήφθη εἰσὶ ἐν Λεψίᾳ κατὰ τὸν ὅρον τοῦ Προγράμματος. Ὅθεν παρακαλοῦνται νὰ ποιήσωσι τὰς δεούσας παραστάσεις εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀναποκριτάς τοῦ "Ἐσπεροῦ", ἵνα τὸ ταχύτερον ἐμβασθῇ τὸ τίμημα.

Χάριν δὲ τῶν Κυρίων τούτων συνδρομητῶν ὀρίζεται προθεσμίᾳ διὰ τὴν ἐκδόσευσιν τοῦ Λαχειοῦ ἡ α'. τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, ὅπως ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ γραμμάτια τοῦ Λαχειοῦ φροντίσωσι τὰ δέοντα. Μετὰ τὴν παρούσαν εἰδοποίησιν ἡ Διεύθυνσις θεωρεῖ ἑαυτὴν ἀπληραμένην πάσης περαιτέρω ὑποχρέσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Παρακαλοῦνται οἱ Κύριοι ἀναποκριταὶ Αἰγύπτου καὶ Κωνσταντινουπόλεως νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν παρούσαν γνωστοποίησιν.

Σ. τ. Δ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 41. LEIPZIG.

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΤΟΥ ΖΙΓΑΒΗΝΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΑΣ

ΙΔ' ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ Ζ' ΚΑΘΟΛΙΚΑΣ

ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΚ ΠΑΛΑΙΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΜΕΤΑ ΠΡΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΤΠΟ

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΚΑΛΟΓΕΡΑ

Ἀρχιεπισκόπου πρώην Πατρῶν, Διδασκάλου τῆς Α. Τ. τοῦ ἐπιδόξου Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ καὶ ἐπιτίμου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας ἐν τῷ Ἀθῆναι Πανεπιστημίῳ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Περιέχων τὴν ἑρμηνείαν τῆς πρὸς Ἐφεσίου Ἐπιστολῆς, τῆς πρὸς Φιλιππησίους, τῆς πρὸς Κολοσσαίς, τῆς Α' καὶ Β' πρὸς Θεσσαλονικεῖς, τῆς Α' καὶ Β' πρὸς Τιμόθεον, τῆς πρὸς Τίτον, τῆς πρὸς Φιλήμονα, τῆς πρὸς Ἑβραίους καὶ τῶν Ζ' Καθολικῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

EUTHYMI ZIGABENI

COMMENTARIUS

IN

XIV EPISTOLAS SANCTI PAULI ET VII CATHOLICAS

NUNC PRIMUM AD FIDEM CODICIS ANTIQUI

CUM PROLOGO ET ANIMADVERSIONIBUS

EDIDIT

NICEPHORUS CALOGERAS

olim Archiepiscopus Patrensis, Magister Serenissimi Principis Hellenici CONSTANTINI et Universitatis Athenarum Professor honorarius Theologiae

TOMUS SECUNDUS

Complectens interpretationem Epistolae ad Ephesios, ad Philippenses, ad Colossenses, I et II ad Thessalonicenses, I et II Timotheum, ad Titum, ad Philemonem, ad Hebraeos, et ad VII Catholicas.

ATHENIS

TYPIS FRATRUM PERRI

1887

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ.

ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ

(εις μέγα ὄσδοον).

Ἡ ἔκδοσις ἤρξατο τὸ 1874.

Τόμ. Α. Σελ. 500.

Δυομιῶν ποιήσεις. Ὕμνοι· ᾠδαί· πατριωτικά· Παντοῖα· Σαπφικά· μῦθοι· Βουκολικά· διανομῶν ἐφημερίδων· εἰς λευκώματα· Ἀνθώ· Μεταφράσεις. Εἰσι δ' ἐκ τούτων τὰ μὲν γεγραμμένα εἰς καθαρεύουσαν, τὰ δὲ εἰς δημοτικὴν γλῶσσαν. — Εἰς ξένας γλῶσσας (γαλλικὴν, γερμανικὴν, ἀγγλικὴν).

Τόμ. Β. Σελ. 485.

Διηγηματικὴ ποιήσεις. Δῆμος καὶ Ἑλένη. Λαοπλάνος (εἰς ἄσματα πέντε). Διονύσου πλοῦς. Γοργὸς ἰέραξ. Ταξιδεύτρια. Μετάφρασις τοῦ Α' τῆς Ὀδυσσεΐας (εἰς ἑξαμέτρους). — Δραματικὴ ποιήσεις. Τραγωδία, οἱ Α'.

Τόμ. Γ. Σελ. 437.

Δραματικὴ ποιήσεις. Τραγωδία· Δούκας· Φροσύνη. — Κωμωδία· Μνηστήρ τῆς Ἀρχοντούλας.

Τόμ. Δ. Σελ. 410.

Δραματικὴ ποιήσεις. Τραγωδία· Παραμονή. — Κωμωδία· Τοῦ Κουτρούλη ὁ γάμος. Διὸς ἐπίσκεψις.

Τόμ. Ε. Σελ. 382.

Προοίμιον περὶ Μετρικῆς. Μεταφράσεις ἑμμετροὶ ἀρχαίων δραμάτων· Ἀντιγόνης Σοφοκλέους· Νεφέλων, Εἰρήνης, Ὀρνέων Ἀριστοφάνους.

Τόμ. Στ. Σελ. 352.

Ἐμμετρος μετάφρασις τῆς Ἱερουσαλήμ τοῦ Τάσσου.

Τόμ. Ζ. Σελ. 399.

Πεξὰ διηγήματα· Ἀθῆντης τοῦ Μωρέως. Λεΐλα Ἐκδρομὴ εἰς Πόρον.

Τόμ. Η. Σελ. 442.

Ἐμμετροὶ μετάφρασις νέων δραμάτων· Ναθάν, τοῦ Λέσσινγος. Τέλλος, τοῦ Σχιλλέρου.

Τόμ. Θ. Σελ. 416.

Πεξὰ διηγήματα· Συμβολαιογράφος Τάπας. Ὑφανταὶ τῆς Ἀνσής, Φυλακαί. Χρυσοῦν μαστίγιον. Γλουμμιμάουθ. Εἰς τὰς κορυφάς. Ἀμαζών. Ἐμάη.

Τόμ. Ι. Σελ. 444.

Πεξὰ διηγήματα· Κακουργεοδοκίτον Ἐλισαβετῶνος. Καμινάπτῆς. Καλίνα. Δύο ἀδελφαί. Βροῦτος Κουρτέρρος. Δύο υἱοί. Ἀδάμας.

Τόμ. ΙΑ. Σελ. 493.

Εὐδαίμων οἰκογένεια. Ὀδοιπορικαὶ ἀναμνήσεις ἐξ Ἀγγλίας. Δύο πόλεις τῆς Ἀδριατικῆς. Βιογραφία Ἐρεχθίδου. Συνέντευξις. Δρέσδη. Ἐπιστολαὶ ἐκ Βερολίνου.

Τόμ. ΙΒ. Σελ. 539.

Ἐμμετροὶ μετάφρασις· Δάντου Κόλασις. Αἰσχόλου Πέρσαι. Γαίτου Ἰφιγένεια. Σαϊξπήρου Ἰούλιος Καῖσαρ.

Τόμ. ΙΓ. Σελ. 576.

Τόμ. ΙΔ. Σελ. 422.

Ἱστορία τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνίας (μετὰ 33 Πινάκων).

ΥΠΟ ΤΥΠΩΣΙΝ.

Τόμ. ΙΕ.

Τόμ. ΙΣΤ.

Πολιτικά ἀρχαιότητες.

Τόμ. ΙΖ.

Ἐπιγραφικὴ (μετὰ πινάκων). — Τοπογραφία τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν (μετὰ τοπογραφικοῦ πίνακος).

Ἐν τῷ ΕΣΠΕΡΩΙ ἐκδόδοται.

Ἐμμετρος μετάφρασις τοῦ Φαύστου τοῦ Γαίτου.

Πωλοῦνται, καὶ ἕκαστος τόμος ἰδίως πρὸς Δρ. 6, ἐν Ἀθῆναις, παρὰ τῷ Βιβλιοπώλῃ ΚΦ Κωνσταντινίδῃ καὶ ἄλλοις· προσέτι καὶ παρὰ τῷ Κ. Ἀλεξ. Ρ. Ραγκαβῇ (υἱῷ).

BIENNEH

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

Ἡ Waarenhaus „Zur Monarchie“ τῆς Βιέννης συνέστησεν ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου ὑποκατάστημα ἐν Κωνσταντινουπόλει, Γιουσοφ Ἰζεδὶν γὰν ἀριθ. 1, καὶ ἀποστέλλει

ΔΙΑ 9 ΦΡΑΓΚΑ ΜΟΝΟΝ

ἐν ἐκκρεμῆς ὥρολόγιον χρυσοῦν τὰς ὥρας καὶ τὰς ἡμισείας, οὐτινος ὁ ἐφευρετὴς ἔτυχεν αὐτοκρατορικοῦ καὶ βασιλικοῦ διπλώματος. Τὸ ὥρολόγιον τοῦτο περιστεφανοῦται διὰ ἐστὶλβωμένον χρυσοῦν ξύλου, τὸ δὲ κινητήριον αὐτοῦ σὺγκείται ἐξ ὀρειγάλκου.

Ἐκτός τῶν ῥηθέντων πλεονεκτημάτων τὸ ἐκκρεμῆς τοῦτο ὥρολόγιον κατέχει ἀνεκτίμητον τινὰ ἰδιότητα, τούτέστιν ἡ πλάξ αὐτοῦ λάμπει ἐν τῷ σκότει δι' ὠραίου κωανὸν χρώματος, διὰ θαυμαστῆς λάμψεως, μαγικῆς οὕτως εἰπεῖν. Ἡ τακτικὴ πορεία τοῦ ὥρολόγιου τούτου ὡς καὶ ἡ δύναμις τοῦ φωτὸς τῆς πλάξ του εἰσὶν ἐξησφαλισμένα.

Οἱ ἀπειροὶ πελάται, οἵτινες εἶδον καὶ ἠγόρασαν τὸ ἐκκρεμῆς τοῦτο ὥρολόγιον εἰσὶ καταγοητευμένοι, ὡς λαβόντες αὐτὸ

δι' ἀπιστεῦτον ἐλαχίστης τιμῆς.

Νομίζομεν ὅτι ἀφότου τὰ ὥρολόγια ταῦτα ἀνεκαλύφθησαν, οὐδεὶς εἶδεν οὔτε ἡδ' ἴδῃ ἴσως παρόμοιον τι ἔργον τῆς βιομηχανίας διὰ τῆς αὐτῆς ἐξαιρετικῆς καὶ εὐτελοῦς τιμῆς ἀγοραζόμενον.

Ἀποστέλλομεν τὰ ὥρολόγια διὰ ταχυδρομικοῦ ἐντάλματος ἢ διὰ χρηματικῆς προκαταβολῆς.

Ἀπασαὶ αἱ παραγγελίαι δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς Waarenhaus „ZUR MONARCHIE“

Κωνσταντινουπόλις, Γιουσοφ Ἰζεδὶν γὰν ἀρ. 5, Γαλατᾶ, ἔναντι τοῦ γαλλικοῦ ταχυδρομείου καὶ παραπλεύρως τοῦ γερμανικοῦ.

Στμ. Αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προσερχόμεναι παραγγελίαι δύνανται ἐπίσης ν' ἀπευθύνωνται κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν Waarenhaus „Zur Monarchie“ III Hintere Zollamtsstrasse ἀρ. 9 ἐν Βιέννῃ.

Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὁ ἐπιστέλλων κερδίζει 1 φρ. καθ' ἕκαστον ὥρολόγιον, οὕτως ὥστε ἢ ἀγοράσῃ τοῦτο διὰ 8 φρ. μόνον.

An experienced English finishing governess (30) seek san engagement. Subjects English, fluent French and German, music and singing all advanced. Edwards, 23 Berners Str. London W.

Ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ ἐν Λειψία (ELSTER-STRASSE No. 41) εὐρηνται καὶ τὰ ἐξῆς βιβλία·

Εσπέρον τόμοι Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. καὶ Στ'. χρυσόδετοι. Ἐκαστος τόμος τιμᾶται φράγκων 50.

Longfellow. Τὸ ᾄσμα τοῦ Χιαβάθα, ἑμμετρος μετάφρασις. Χρυσόδετον μὲ εἰκόνας φρ. 6.

Ἀγνῆς Σμιθ. Βλέμματα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μετάφρ. Ἰ. Π. Δεδεμ. μὲ εἰκόν. φρ. 7.

Μιχαὴλ Παλαιολόγος. Διήγημα ἐκ τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας, ὑπὸ Ἰ. Π. Δεδεμ. φρ. 2 1/2.